

Bund Ungarischer Organisationen
in Deutschland e. V.

Németországi Magyar Szervezetek
Szövetsége

17. szám
2016. december

„Ha nem is élek otthon, akkor is az enyém a magyar szent föld” – az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékünnepe Münchenben

A Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) 2016. október 17-én Münchenben tartotta központi emlékünnepe-
ségét az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója
alkalmából.

A délutáni rendezvényen a Szövetség elnökségi tagjai és tagszervezeteinek vezetői, képviselői vettek részt egész Németországból, Kieltől, Ham-
burgtól egészen Münchenig. Az emlékünnepe kezdetén dr. Klement Kornél elnök köz-
szönte az egybegyűlteket, majd Harsay György és Mészáros József személyes történetei meghallgatásával idéztük

fel a történelmi múltat. Az ágyúdörgés, géppuskaropogás, tankszázadok, sortűzek és pufajkások keltette félelem, a megtorlás időszakának nyom-
masztó élménye és az a hit, amellyel egy új Magyarországért harcoltak elődeink, szinte érzékelhető volt a teremben.

A személyes történetek után filmrészletet láthattunk a Memory Project 1956/2016 során Los Angelesben készült dokumentumfilmből, amelyben az Amerikai Egyesült Államokban és Európában élő forradalmárok mesélik el élettörténetüket. A filmet október 23-án mutatják be Magyarországon. A bemutatott részletben Klement Kornél édesapja, a Szécsényi Forradalmi Tanács volt vezetője emlékezett a drámai eseményekre. A rendezvény irodalommal – verssel és könyvbemutatóval folytatódott. A magyar irodalom német nyelven megjelent könyvtárát (Ehinger Bibliothek – ungarische Literatur in deutscher Sprache) alapító Brzoska házaspár jelentette meg és mutatta most be az „Ilonka néni titkos fotóalbuma” című könyvet, amelynek fotóit évtizedekig rejtette a Kádár korszak idején. A kiadvány a forradalom idején készült fotók mellett párhuzamosan bemutatja a 21. századi Budapest azonos helyein készült felvételeit. Hiánypótló kiadvány a BUOD szárnyai alatt Szilágyi Szabolcs elnökhelyettes gyűjtőmunkája eredményeként megjelent „Magyar feltalálók” című háromnyelvű képeskönyv, amelyet maga a szerkesztő mutatott be. A kiadvány 60 magyar feltalálót és találmányait sorakoztatja fel, amelyek a világban jelentős szerepet kaptak. Az emlékestet dr. habil. Lengyel Zsolt, a Münchener Magyar Intézet igazgatója kitüntetésekkel adta át a Németországban élő '56-osoknak és a BUOD-elnökség kiemelkedő munkát végzett tagjainak. Grossmann Péter bambergi zongora- és előadóművész Márai Sándor

és a Münchenben élt Tollas Tibor költő egy-egy versét szavalta el megdöbbentő erővel. Végezetül a németországi magyar diaszpóra vezetői teljes egységben énekelték a Himnusz. Találkoztunk méltó emléket állított a hőseknek és mártíroknak, a hatvan évvel ezelőtti eseményeknek, amelyek sorsokat írtak újra, családokat választottak szét. Bárhová is sodorta a kétszázévesnyi magyarságot a forradalom áradata, hittel, rendületlenül álmoták újra a jövőt szívükben a haza kiolthatatlan szeretetével. Ahogy ők fogalmaznak: „Ha nem is élek otthon, akkor is az enyém a magyar szent föld.”

A rendezvény után az ünneplő közönség együtt ment a bajor parlament épületébe, ahol a szenátusi teremben Orbán Viktor magyar és Horst Seehofer bajor miniszterelnökök megtartották ünnepi beszédüket, mindketten nagy súlyt helyezve az 1000 éves bajor-magyar barátság máig tartó töretlen egységére. A neves magyarországi „Szalonna és bandája” zenekar osztatlan sikert aratott. Október 25-én újra Münchenben zenélnek, önálló koncertet adnak a Magyar Állami Népi Együttes táncosaival a Gasteigben. Az ünnepséget követő fogadáson a bajor és német közélet neves képviselőivel találkozhattak és beszélgethettek a németországi és müncheni magyarság képviselői.

Patai Borbála

A bajor parlamentben

Beszámoló tagegyesületi rendezvényről

Megemlékezés október 23-ról – Trier, 2016. október 22.

Nemzeti ünnepünk, október 23. alkalmából a Német-Magyar Társaság Köln-Bonn (DUG Köln-Bonn e. V.) elnöksége Szent Márton emlékére jegyében szervezte meg ez évi ünnepi kirándulását Trierbe.

A kirándulás helyszínére nem véletlenül esett a választás.

A 316-ban Savariában (ma Szombathely), jó módú római birodalmi családban született Szent Márton 371 és 386 között, már tursi püspökként több ízben megfordult az akkor római császárvárosban, Treverisben, ahol a császári udvar egyházpolitikai tanácsadója volt. Látogatásai során gyakran imádkozott és vett részt püspöki felszentelésen a mai Szent Péter püspöki templomban, amely Németország legrégebbi püspöki temploma.

Szálláshelye egy, a Trier jelképének számító Porta Nigra melletti kolostor volt, ma múzeumként üzemel.

Nem véletlen, hogy Szent Márton többször is megfordulhatott Trierben, hiszen a város Németország legrégebbi városa. I. e. 16-ban alapították, városként a leghosszabb dokumentált története van.

A város Rajna-Pfalz szövetségi tartomány nyugati részén, a luxemburgi határhoz közel helyezkedik el a bortermelésre kiválóan alkalmas homokos hegyek között meghúzóódó Mosel-völgyben. Részét képezi a Mosel-Saar-Ruwer borvidéknek.

Az Alpoktól északra ez a legrégebbi keresztény püspökség. A középkorban a trieri érsek alá tartozott a francia határtól a Rajnáig tartó terület, és egyike volt a Német-római Birodalom hét választófejedelemségének.

2015-ben körülbelül százezres lakosságával a tartomány negyedik legnagyobb városa volt Mainz, Ludwigshafen am Rhein és Koblenz után. A legközelebbi jelentős német városok a 80 kilométerre található Saarbrücken és a 100 kilométerre található

Koblenz. A legközelebbi város az 50 kilométerre található Luxembourg, Luxemburg állam fővárosa.

A mintegy kétórás, helyi idegenvezetővel megtartott városnézés során többek között megtekintettük a Szent Márton szimbolikus lábnyomát is őrző Szent Péter-dómot, majd a városnézést követően és a Szent Márton egykori szálláshelyéül szolgáló kolostor udvarán megtartott ünnepi megemlékezésünket követően arra is alkalmat kerítettünk, hogy szervezett kóstoltatás keretében közelebről is megismerkedjünk a Mosel- és a Saar-vidék bortermékeinek kínálatával.

Mervai Péter

Kellemes karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk!

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátászok be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

Beszámoló tagegyesületi rendezvényről

Jubileumi ünnepségek az Ulmi Magyar Kultúregyesületben

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60 éves évfordulója alkalomból méltó megemlékezések sora zajlott Magyarországon és világszerte.

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület története szorosan összefügg a forradalommal, hisz egyesületünket 56-os magyarok alapították. Ebben az évben Ulmban két évfordulóra is készültünk: 60 éves évfordulója van az 1956-os forradalomnak és szabadságharcnak, valamint 40 éves évfordulója az Ulmi Magyar Kultúregyesületnek. Lendülettel, újszerű megközelítés volt az a terv, amely szerint elképzeltük az ünnepség módját, méltó módon szeretnénk volna fejet hajtani a hősök előtt és elismeréssel adózni mindazoknak az egyesületi vezetőknek és tagoknak, akiknek köszönhetjük, hogy 40 éve működik az Ulmi Magyar Kultúregyesület.

Az egyesület tagjai lelkesen vetették bele magukat a munkába, mindenki a tehetsége szerint járult hozzá ahhoz, hogy a végére egy szép kerek történetet alakult ki. Nappalokat és éjszakákat irtunk, terveztünk, képeket kerestünk, népdalokat válogattunk ki, zenei aláfestést kerestünk, mindaddig, amíg az első próbát megtarthattuk. S aztán végre eljött a nagy nap, október 22. Az Ulmi Magyar Kultúregyesület nagyszerű termei remek helyszínt nyújtottak az ünnepségnek.

Röviden köszöntöttük a vendégeket, majd dr. Varga Pál református lelkész szavallatával kezdődött az ünnepség. Ábrányi Emil: „Él a magyar” című versét hallhattuk. Ezalatt a jelen lévő gyerekek békésen játszottak a színpadnak fenntartott részen. Ők is szereplői, részesei voltak az előadásnak. Majd Conradi Anett, az Ulmi Magyar Kultúregyesület alelnöke felolvasta a forradalmat megelőző napok eseményeit, s mindezt az egyesületi tagok játéka egészítette ki rövid jelenetek formájában. Az események felolvasása alatt a Rottler Edit és Rottler János által összeállított képekkel szemléltettük az események helyszíneit, így még nyomatékosabbá téve az elhangzottakat. Az első fegyverroppogásnál az addig békésen játszó gyerekek kiszaladtak a teremből, persze az előre megbeszélte és kipróbált forgatókönyv szerint. Az események szála napról napra vezetett minket végig a forradalom napjain és eseményein. Olyan versekre volt szükségünk, amelyek kifejezik azokat az érzéseket, amelyeket ott éreztek a hősök és a túlélők. A hősi halottakra és elítéltekre emlékezve a jelenetek szereplői mécseseket gyújtottak, fejet hajtottak. Ezzel a végére értünk az 1956-os forradalom 60 éves évfordulója megünneplésének, de az ünnepség megszakítás nélkül folytatódott tovább. A történetet átvezettük az Ulmi Magyar Kultúregyesület 40 éves évfordulójának a megünneplésére.

Reményik Sándor „Eredj, ha tudsz” című versét Darányiné Demeter Magdi előadásában hallgattuk meg, s újra a könnyeinkkel küszködtünk. Dobay Kinga világhírű magyar opera-énekesnő székely ruhába öltözve kezdte el énekelni az „Elindultam szép hazámból” kezdetű népdalt. Szívünkben éreztük azt a lüktető szomorúságot, fájdalmat, amit honvágykor érez az ember.

Ezután Székely Enikő, az Ulmi Magyar Kultúregyesület elnöke asszonya tekintett vissza az időben. Itt tolmácsoltuk dr. Tempfli Imre katolikus atya üzenetét is a jelen lévő ulmi magyarokhoz. Köszönetet mondtunk és jelképes ajándékkal leptük meg az alapító tagokat: dr. Totin Tibort, Rusák Istvánt, valamint Kiss Adélt és Kiss Ludwigot. Felsorolva őket, képek segítségével visszaemlékeztünk a mindenkori egyesületi elnökökre és alelnökökre, köszönetet mondtunk mindazért az önzetlen munkáért, amit az évek során az egyesület érdekében tettek. Sajnos, sokan nem lehetnek már közöttünk, rájuk egyperces csenddel, kegyelettel emlékezünk, s gyertyát gyújtottunk.

Felidézünk az egyesületi élethez szorosan kapcsolódó eredményeket: a BUOD-tagságot, a BUOD-dal való jó kapcsolatot, az ulmi magyar rádió működését, az egyesület honlapját, a Klub című újságot, a rendszeresen megjelenő műsortervet. Képeket vetítettünk régi egyesületi rendezvényekről, sokan örömmel fedezték fel családjukat a képeken. A kivetítőn művészek, előadók képei jelentek meg, emlékeztető előadások, amelyek nem valósulhattak volna meg a mindenkori egyesületi tagok és barátok nélkül, akik időt és fáradságot nem kímélve hozzájárultak egy-egy rendezvény sikeréhez.

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület élete napjainkban új lendületet vett. Sok fiatal család keresi és találja meg az utat az egyesület felé. Támogatást kapunk azoktól a tagoktól, akik élettapasztalatuk, bölcsességük révén segíteni tudnak minket ezen az úton. Szárnyaink alá fogadtuk az ulmi magyar babakört, és az éppen induló magyar iskolának is minden támogatást megadunk, amire szükségük van.

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület büszkén tekinthet vissza az elmúlt 40 évre, s bár az idáig vezető út néha göröngyös volt, mégis sikerült minden nehézséget legyőzni. Az ünnepség végén a gyerekek félkörbe álltak, majd Müller Katalin hegedűművész Kodály Zoltán „Esti dal” című dalát kezdte el muzsikálni. A hegedű hangjai átjárták nemcsak a termet, hanem a vendégek szívét is. A hegedűszó után Dobay Kinga operaénekesnő énekelt el az „Esti dal”-t. Ima volt ez, amely teletöltötte szívünket, lelkünket. Dobay Kinga hangja oly sok érzéssel volt tele, benne magyarságunk örömei, bánatai, s fohászkozó reménységünk. A gyerekek, a jövő zálogai mosolyogva tekintettek a mi könnyes szemünkbe, s mi éreztük, hogy értük érdemes mindent megtenni, hogy hazánktól távol édes anyanyelvünkön szóljon imánk, dalunk.

A magyar himnusz és a székely himnusz elénekklésével zárult az ünnepségnek ez a része, majd svédasztalos, pezsgős állófogadásra hívtuk kedves vendégeinket.

Az ünnepséget megörökítették az utókornak: Rottler János fényképezett, Székely Attila videózott. Egy hétre rá Darányiné Demeter Magdi készített egy összefoglalót az ulmi magyar rádióban, így módon is beszámolt azoknak, akik nem lehettek ott.

Hálás köszönetet mondunk a BUOD vezetőségének is a támogatásukért, ami nélkül az évfordulónak megünneplése nem lett volna ilyen sikeres!

Az előadás újszerű megközelítése nagy tetszést váltott ki a vendégekből, akik sokszor könnyes szemmel hallgatták a verseket, dalokat. A végén vastappsal köszönték meg az előadókat az élményt, amit nyújtottak.

A jövőbe tekintve a magyar nyelv, a magyar kultúra és a történelmi múlt lehet az összetartó erő számunkra. Isten segítségével bízunk a jövőben, és abban, hogy az egyesület 50 éves évfordulóját is együtt ünnepelhetjük majd!

Székely Enikő

Beszámoló tagegyesületi rendezvényről

Emlékünnepség az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából a Hamburgi Magyarok Egyesületében

„A szabadságot nem lehet kívánni” – ezt a címet adta dr. Hefty György (Georg Paul Hefty), meghívott vendégünk, előadásának.

Hogyan látják, hogyan állnak érzelmileg az 1956-os eseményekhez az egymást követő generációk, az azt megélők, gyermekeik, unokáik? Mit jelent a szabadság fogalma a szerint, hol élünk, diktatúrában-e, vagy egy szabad országban?

„A szabadság magasabb fokon áll, mint az élet – csak ez tesz mindenfajta szabadságharcot lehetővé.”

„A szabadságot nem lehet kívánni” és Petőfi Sándor Nemzeti dalának „Itt az idő, most, vagy soha” gondolatok képezik az előadás vezérfonalát, térnek vissza az események elemzése során, s igazolják a cselekedeteket.

Az 1956 októberét megelőző évek, hónapok szovjetunióbeli változásai és az ezzel szorosan összefüggő magyarországi változások felébresztették az emberekben a szabadságvágyat, a hitet

az inogni kezdő börtönfalak ledönthetőségében. Ki milyen úton és cél felé indulva képzelte el a jövőt, különböző volt. A felgyorsuló események a végső követelésig, mely az ország semlegessé válását, a Varsói Szerződésből történő kiválását tartalmazta, a kétségbeesés csúcsát képezték. Elfogadhatatlanok voltak az akkori szovjet vezetés számára, s az elmaradt nyugati segítség a magyar nép tragédiáját jelentette.

Egyperces néma csendben állva tisztelegtünk a szabadságharc és az azt követő megtorlás áldozatainak.

Egyesületi tagunk, Albert Sándor verseket szavalt.

Ezután a szemtanúk, valamint a forradalomban aktívan is részt vevő tagjaink jutottak szóhoz. Szinte újraélve az eseményeket egyre többen kértek szót, és számoltak be élményeikről: a felvillanó szabadság eufórikus érzésétől a tankok zúgásáig, az ágyúcsövek szemtől-szemben, a halottak látványa, majd a megtorlás elől és a szabadságvágytól indítatva útjukra egy bizonytalan, de a szabadságot ígérő új világ felé.

Friedrich Ireghy Annamária

Dr. vitéz Kerecseny János (1894-1970): A magyar néphez

(Cleveland, 1956. október 25.)

1956

Ti Félistenek az ősi Kárpátokon!
Nők és gyermekek, munkások, katonák,
Aggok és ifjak, kik a halálsáncokon
Rohantok tűzön és vason, vakon át,
Nem félve börtönt, vérpadot, kudarcot -
Felvettétek a reménytelen harcot:
Hozzátok nem méltók senki törpe mások!
Köszöntlek titeket, dicső Óriások!

Új Tamerlán ellen, kik fellázadtatok,
Mert szolgaságot nem tűrt hős éneketek;
Kik száz Batu előtt harctáncot roptatok,
Mert szabadságot követelt véretek:
S hogy kivívjátok a legnagyobb Kincset,
Szétzúzva gyűlölt, vörös rablincset,
Dalolva mentetek halni, fegyvertelen,
Örök fény övezzen sok ezer Névtelen!

És megdúltatok e kor Dzsingisz-khán hadát,
A „verhetetlen Arany Horda” népét:
Megdöntve vak hitek gyáva téves tanát
Átformáltatok ezzel a Föld képét!
Zúg már Nyugaton a szabadság szele,
Kitisztult kábult álmodozók feje,
Kik bódító boruk negyven évig itták
Ti ráztátok fel őket, gyönyörű Szittyák!

Ti Félistenek, csak tiétek az érdem,
Ha a tunya világ végleg feleszmél...
Drága hősi fajtám, büszke magyar Vérem:
Diadalt vívtál, hazug, vörös eszmén!
Diadalt arattál: gyász-győzelmi tort.
Gyermek és asszonyvér Egekre sikolt,
Tankok talpáról csöpp kisded vére jajgat...
Van-e nemzet, mely ily' gaztetre is hallgat?!

Nem Nem veszhet ki így a lelkiismeret.
Egy gyilkost is üldöz száz ország hada,
A Föld népe olyan hitvány mégsem lehet,
Hogy futhat millió, mint erdők duvada!
Bízzatok, parittyás hősi Dávidok,
Követek talált: Góliát már inog...
És felcsattant, süvölt az Igazság szója,
Édes Magyar Népem, Neked is üt őra!

Ti Félistenek a bérces Kárpátokon!
A kultúrvilág figyelő harcotok,
Úgy érez veletek, mint szenvedő rokon,
S megáldja halálba-indult arcotok.
De fegyvert is fen jog és törvény szerint,
És erős kezével kitartásra int!
Európa hívó népe mind háborog:
Remegnek már a poklos sátán-táborok!

És itt - a szabadság véráztatta földjén,
Pirul az arc: a magyar ököl feszül...
Gyászkontos van New York Liberty bús Hölgyén,
De mellét vaspáncél fedi már mezül!
Szobor ajkáról tiltó szó zúg s teper:
Gyilkosok, ne tovább! Lehullt a lepel!
Elég volt a gyermek- és asszony vér folyam.
Mert ha mozdulok: A Földön nem volt olyan!

Óh, ti Félistenek a szent Kárpátokon,
Kiknek hű vére patakokban csorog:
Bízzatok, mert ősi, hősi vártatokon
Oldalatokra állt Isten és a Jog!
Szívetek kelyhének hő áldozatja:
Tisztelettel tekint rátok jó és gonosz,
És a világ első népe elé soroz!

Ti Félistenek a véres Kárpátokon!
Nők és gyerekek, munkások, katonák,
Aggok és ifjak, kik a halálsáncokon
Rohantok tűzön és vason, vakon át:
Köszöntlek titeket hős Óriások!
Csodállak, tisztellek győztes Csodások!
Könnyező szememben a dicsőség ragyog
S áldom Istenem, hogy: én is magyar vagyok!

„Dicsőség a Hősöknek!” – ünnepi megemlékezés Hannoverben az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján

2016. október 22-én az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc hőseinek tiszteletére gyűltak fel a gyertyalángok a hannoveri Aegidien romtemplom falai között. A második világháború során lebombázott 14. századi templom romjai a háború kegyetlenségeire emlékeztetnek és az áldozatok előtt tisztelnek. A megmaradt külső falak oltalmában a Hannoveri Magyar Egyesület több mint öt évtizedes hagyományához hűen ebben az évben is koszorúval emlékezett az elhunyt hősökre. A magyar történelem egyik legszomorúbb, ugyanakkor egyik legdicsősebb eseményének 60. évfordulóján a megemlékezés Kánya Péter tubájától vette kezdetét, ezt követően pedig Borsi Péter, a Pápai Református Teológiai Akadémia hallgatója, a Kőrösi Csoma Sándor program hannoveri ösztöndíjasa mondott imádságot az áldozatokért. Gódor Nikoletta, aki szintén a Kőrösi-program ösztöndíjasa, Kányádi Sándor „Valaki jár a fák hegyén” című versét szavalta el, majd az esti szürkületben, a gyertyafény mellett, a szabad ég alatt felhangzott nemzeti imádságunk, a Himnusz.

A program ezután a Lavesallee-n a Magyar Egyesület rendezvényeinek gyakran helyszínéül szolgáló református templomban folytatódott. Az ünnepi műsor kezdetén az „Avanti ragazzi di Buda” kezdetű olasz induló dallamai szólaltak meg. A magyar forradalom nagy hatással volt ugyanis az olasz társadalomra, annyira, hogy az '56-os magyar mítosz meghihlette az FdG Trieste nevű zenekart: dalt írtak a szabadságharcos magyarok emlékére. A forradalmi eseményekre, az elnyomók ellen akár pusztá kézzel is harcoló budapesti srácok heroikus küzdelmére emlékező dal évtizedek múltán is népszerű, mára a nemzeti kötődésű Lazio futbalcsapat indulójává vált. A dal alatt kivetített archív fotók a forradalom, a harcok pillanatait idézték.

„Miért emlékezünk rá hatvan év távlatából is? Miért különleges ez a nap? Miért őrizték meg fiatalok rejtegetve a forradalom alatt született verseket, röplapokat? Miért alakulhatott ki ez a példátlan egység a széthúzóknak tekintett magyarok között? Miért keresték a jelentőségét, őrizték lángját az ellenzék lázadói a Kádár-rendszer alatt? Mi volt hát 1956? Ennek megválaszolására persze e teremben is ül több sokkal illetékesebb személy nálam. Meggyőződésem ugyanakkor, hogy 1956 elválaszthatatlan a nélkül a lelkiület nélkül, amely a pesti srácoké, lányoké, az akkor az igaz ügyet választó, azért cselekvő millióké volt. A lelkiület egy és oszthatatlan. Ez minden évben reményt és biztatást ad.” – Nagymihály Zoltán, történész, egykori hannoveri Kőrösi ösztöndíjas ünnepi beszédében az elnyomó zsarnok hatalom terrorára, a forradalom gyönyörű tisztaságára, a kegyetlen megtorlásra és az '56-os magyarság mindmáig élő, halhatatlan szerepére, bátorságának világtörténelmi jelentőségére is emlékezett.

Borsi Péter és Gódor Nikoletta ezt követően Nagymihály Zoltán „A magyar csoda története” című könyvéből idézték fel németországi „56-os” magyarok visszaemlékezéseit – így mutatva be az események legfontosabb momentumait. A részletek között a forradalom és szabadságharc történelmi pillanatai a kivetített archív videofelvételeken is megjelentek. Az ünnepség légkörének emelkedettségét fokozta, hogy a hallgatóság soraiban néhányan személyesen is helyet foglaltak a könyvben nyilatkozó „56-osok” közül. „Az emlékezés láthatatlan fonálként húzódik az évtizedeken.”

A visszaemlékezéseket követően Tóth Bálint: Magyar litánia című verse hangzott el.

„Hány sor kéne ide,
hány sírkő s kopjafa,
mert ezt a magyar litániát
nem fejezhetjük be soha.

És mégis, mégis fejezzük be,
mi nem kezdetjük újra,
de véssétek gránitba, bazalttömbbe,
minden időkre minden bűnös nevét,
jegyezzétek fel, ennyi elég-,
mi nem kezdetjük újra.”

Végezetül a jelenlévők meghallgathatták Henry Eccles: G-moll szonáta orgonára és tubára című darabját György Levente opera-énekes és Kánya Péter tubaművész előadásában.

A megemlékezés közös énekléssel zárult: ily messze Budapestől, 1200 kilométerre is a magyar trikolor és a gyertyafény hangulatában együtt énekeltük Kodály Zoltán Esti dalát.

A megemlékezés megszervezéséért köszönet illeti a Hannoveri Magyar Egyesület vezetőségét, a rendezvény támogatásáért pedig köszönjük a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének segítségét.

Gódor Nikoletta

Cserkész megemlékezés az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából

A berlini 86. sz. Apáczai Csere János Cserkészcsapat különleges megemlékezéssel készült a magyarság egyik legfontosabb történelmi eseménye, az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából. A Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasaként részt vehettem az előkészületi munkákban és természetesen a megemlékezésen is.

A 60. évfordulóhoz méltó módon egy különleges vendéggel ünnepeltünk. Meghívtunk Horváth Antal 1956-os szemtanú volt, aki jelenleg Kaiserslauternben él, és fiatal kora óta aktívan részt vesz a cserkészcsapat életében, a mai napig rendszeres látogatója a tavaszi regös táboroknak, így a gyerekek jól ismerik és szeretik őt. Tónibá tanúságtétele jelentette tehát a megemlékezés gerincét. Zongoramuzsikával színesítette a programot Karsai Csaba, aki fiatal tehetséges zongoraművész.

1956 történetét és valóságát a legjobb szemtanúk szájából megismerni. Így volt ez Tónibával is, aki nagy mesélőkedvvel elevenítette fel a forradalmi eseményeket a cserkészfiatalok számára. Tónibá és sorstársainak történeteit nagyon fontos meghallgatnunk, hiszen ők jelentik az utolsó ma élő kapcsolatot 1956 valóságához.

Horváth Antal, Tónibá nem csak mesélt, hanem a cserkész fiatalok kérdéseire is válaszolt. A megemlékezés előtt felkészítő alkalmat tartottunk, amely során a Németországban felnőtt magyar vagy magyar származású fiatalok megismerkedhettek '56 történelmi hátterével, ugyanakkor beszélgethettek a forradalom körülményeiről, illetve elképzelhették, hogy milyen lehetett fiatalon

részesen lenni egy ilyen jelentőségű történelmi eseménynek. A Tónibához szóló kérdéseiket is ekkor fogalmazták meg. Ezekben leginkább személyesebb vonatkozások érdekelték a fiatalokat, mint például, hogy Tónibá barátai is részt vettek-e a forradalomban, illetve, hogy volt-e olyan szovjet barátja, akiben bízni tudott. Öröm volt látni, ahogy a fiatalok beleképzeltek magukat a forradalmárok helyzetébe és valóban kapcsolódni tudtak hozzájuk.

A megemlékezést a cserkészek saját összeállítású, a forradalmi hősökért szóló imája zárta, amely meghitt és személyes hangulatot teremtett. A program befejezése után egy pohár ital és sütemények mellett volt alkalmunk a forradalmi szemtanúval további, személyes beszélgetésre.

Ezúton is köszönjük Horváth Antal, Tónibának, hogy eljött hozzánk és megosztotta velünk élményeit!

Dúcz Erzsébet

Az 1956. október 23-i forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából Stuttgartban több magyar szervezet és intézmény is ünnepi programokat és rendezvényeket szervezett magyar és német anyanyelvűeknek egyaránt.

Az első megemlékezés 2016. október 20-án, csütörtökön este volt a stuttgarti Magyar Főkonzulátus szervezésében. Ezen az eseményen dr. Berényi János főkonzul köszöntötte a jelenlévőket, az ünnepi beszédet pedig Altusz Kristóf, az európai és amerikai kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár, és Gisela Erler német államtanácsos tartotta német nyelven. A zenei keretet a Trio Tricolore szolgáltatta, akik Liszt Ferenc, Johannes Brahms és Vittorio Monti műveivel tették még kiválóbbá az ünnepélyt. A program végén állófogadás várta a vendégeket.

2016. október 23-án ökumenikus magyar istentiszteletet tartott a Württembergi Protestáns Magyar Gyülekezet és a Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség, amit ünnepi összeállítás követte. Elsőként dr. Berényi János főkonzul köszöntött mindenkit, majd Szedlák Viktória konzul ünnepi szónoklata, Tepper János szavai és Huber Ilona összekötő gondolatai hangzottak el. Közben Kocsis Judit zongorista és Horváth Ottó klarinétművész játékát csodálhatta meg több ízben a közönség.

A legnagyobb megemlékezésre 2016. október 29-én került sor az Erasmus Akadémia – ERAK, dr. Trencsényi János, dr. Benczúr

'56-os megemlékezések Stuttgartban

Ürmösy Gábor, a katolikus és a protestáns gyülekezet, valamint az 56-os Stuttgarter Magyar Diákok Baráti Köre szervezésében. A programot ismét dr. Berényi János üdvözlő szavai indították, amit dr. Gémes István evangélikus lelkész imája követett. Ezután dr. Szabados Endre 56-os diák elszavalta Tamási Lajos „Piros a vér a pesti utcán” című költeményét, ahogyan ezt 1956 októberében Magyarországon is tette. A rendezvény díszvendége dr. Tökéczki László, az ELTE tanszékvezető történésze volt, aki „Sorsdöntő napok október 29. körül, a megtorlás kihatása a társadalomra” címmel tartott kiváló előadást. A műsor második felében az 56-os Stuttgarter Magyar Diákok Baráti Köre és a 81. számú Dobó István Cserkészcsapat lépett a színpadra, ahol Jablonkay Lydia cserkészparancsnok szerkesztésében az 56-os idősök a forradalommal kapcsolatos emlékeikről

és élményeikről beszéltek a fiatal cserkészeknek és a közönségnek. A rendezvény zenei aláfestését végig Wittmann-Pintér Anna zongorajátéka adta, az összekapcsoló szövegeket pedig Mahle Csilla és Schultheis Éva mondták. Végezetül dr. Tempfli Imre katolikus pap szólt röviden, majd az estét közös imádság és a Himnusz elnéklése zárta.

A felsorolt programok mindegyikén kiválóan és méltó módon emlékeztek meg az 1956-os eseményekről Stuttgartban. A magyar nemzeti ünnepekkor mindig nagyszámú magyarság gyűlik itt össze, de az '56-os forradalom 60. évfordulója alkalmából különösen nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy közösen felidézzék a múlt történéseit és annak hőseit.

Hortobágyi Ivett

1956-os megemlékezés Nürnbergben

Október 29-én a Nürnbergi Magyar Kultúregyesület az 1956-os forradalom 60. évfordulójára rendezett központi megemlékezésén kitűnő sikerrel mutatta be előadását „*Ilyen nagy dolog a szabadság?!*” címmel az erdélyi művészekből álló, Kolcsár József színművész által vezetett kis társulat. A rendezvény fővédnöke Tordai-Lejkó Gábor főkonzul Magyarország Müncheni Főkonzulátusáról. A konzulátust Rácz Anita Diána konzul képviselte. A helyi egyházi felekezetek képviselőitében Zahn-Lázár Enikő nagytiszteletű asszony és dr. Lipécz József volt jelen. Rozmán Lajos, a Nürnbergi Magyar Kultúregyesület elnöke és Bíró Péter alelnök a rendezvény házigazdája. A Nürnbergi Magyar Cserkészeket vezetjük, Tihanyi Endre cserkészparancsnok képviselte.

Kérdezem Kolcsár Józsefet, az előadás rendezőjét:
Kedves Józsi! Mutasd be, légy szíves, kis társulatodat!

Elsősorban jelezni szeretném, hogy ez nem egy társulat, bár mindenki játszott már színházban. De a szakmát tekintve van köztünk két egyetemista, Pascu Tamara fogtechnikus hallgató és Daczó Gábor rendezőszakos hallgató. Ezenkívül Csibi Szabolcs népművész és jómagamból áll a kis csapat. Négyünk közül én egyedül vagyok színész.

Hogyan sikerült összeállítani ezt a megható, szívet melengető műsort? Miből merítettetek ihletet?

A felkérés után Daczó Zádor barátommal összeültünk, és kiosztottuk magunk között a feladatokat. Én a költészet részéről közelítettem, ő a történelmi részét vizsgálta-kutatta. A zenei részt Csibi Szabolcs és Pascu Tamara vállalták magukra.

A közönség láthatóan, érezhetően reagált az általatok igen nagy beleéléssel előadott versekre, énekekre. Egyszerűen nem bírták ki a jelenlévők, hogy bele ne tapsoljanak a műsorba. Ez milyen érzés volt előadás közben?

Igen, mi előadók is úgy éreztük, hogy találkozott az előadás a közönséggel, és találkoztunk mi is az 56-os érzéssel. Nehéz ezt szavakba önteni, de a színházi berkekben ezt a katarzis mellett

még áldott állapotnak is hívják. Ez történt mindazokkal, akik ott voltak, legalábbis én úgy érzem. A közönség megérezte az előadás ritmusát, és felült rá, akár egy ringlispírlre.

Egyáltalán már az a tény, hogy ilyen messzi a hazától magyar közönségnek kell előadást tartani, milyen érzelmeket gyűjtött bennetek?

A közönség mindenhol közönség, de természetesen van különbség, ami a „befogadást” illeti. Az itteni magyaroknak is megvan a saját történetük, a saját problémáik. Ahogy mi láttuk, itt sem könnyű magyarnak lenni. Éppen ezért éreztük, hogy nagyon sok üzenet értő fülekre, szívekre talált.

Az a tudat, hogy a jelenlévők között sokan átérték azokat a borzalmakat, a tehetetlenséget az óriási túlerővel szemben, befolyásolt-e benneteket?

Ha őszinte akarok lenni, akkor nem, de azt sem tagadom, hogy előadás közben találkozott a tekintetem olyan szempárokkal, amelyek egyértelművé tették számomra, hogy pontosan tudják, miről beszél a költő általam.

A ti generációtok nem élhette át személyesen ezeket az eseményeket. Mi adta az indítást, hogy ezzel a témával foglalkoztatok?

Nekünk is szinte kötelező tudni és foglalkozni az 56-os eseményekkel. Valaki azt mondta, hogy a jövőt csak úgy építhetjük, ha ismerjük a múltunkat. És a mi múltunkhoz az 56-os forradalom hozzátartozik.

Milyen kritériumok alapján állítottátok össze a műveket, énekeket a műsorhoz?

Számunkra 56, a szabadság utáni vágy és annak keresése a legfontosabb jellemzője. Ennek alapján állítottuk össze az egész műsort is.

Kérlek, sorolj fel pár szerzőt, akinek a műveiből válogattatok!

Szilágyi Domokos, Márai Sándor és Ábrányi Emil írásaiból idéztünk műsorunkban.

Végezetül idéznél nekünk valamit az előadásból?

„Szégyen a szó, ha nem vigasz
Szégyen a vers, ha nem igaz
Igaz vagyok, s szégyentelen
Akárcsak a történelem.”

Rozmán Lajos, a Nürnbergi Magyar Kultúregyesület elnöke szerint a forradalom, az 1956-os események felejthetetlen tragikus emlékek, amelyek vezérelték eddigi tevékenységét. Társadalmi életét a forradalom szellemében, annak méltó emléklét képviselve élte, és továbbra is igyekszik továbbadni értékeit.

Toth Pál Zoltán

Körmendi Gitta MAGYAR VAGYOK!

Szívemben szeretet, szavaimban Ige,
lelkemben magyarok Istenének hite.
Magyarul dalolok, szólok, imádkozok,
magyarul vezeklek, magyarul áldozok.

Szülföldem öle ringatja a reményt:
áldottá lesz újra ínyünknek a kenyér.
Élő lesz a tudás, fény-könnyű a kereszt,
s ösvényünkre lépünk útvesztőink helyett.

Feledésbe merült időket vallatok,
magyarul emlékszem, magyarul álmodok.
Jelölje a világ bárhol is a helyem,
vérem örökségét tarisznyámba teszem.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójának megünneplése Frankfurtban

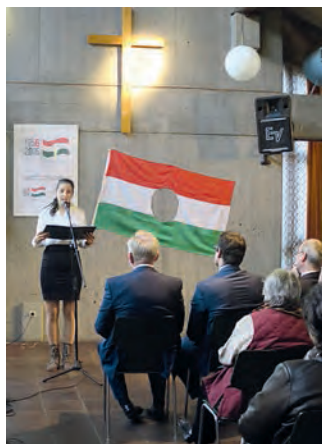
A frankfurti Magyar Katolikus Egyházközség adott otthont – mint minden évben 1957 óta – az 1956-os forradalom és szabadságharcra emlékezésnek. Mint itt valamennyi magyar nemzeti ünnep, 2016. október 23. délutánja is szentmisével kezdődött.

Az ünnep az udvaron, az 1956-os év emlékére állított kopjafánál folytatódott, ahol egyperces néma főhajrával tisztelgtek a résztvevők a hősök emléke előtt. A koszorúzások, gyertyagyújtások után pedig felcsendült a „Boldogasszony Anyánk” régi magyar himnusz.

Ezt követően kávé, üdítő, aprósütemény várta a megjelenteket, a kötetlen beszélgetések eltartottak volna késő estig, de Karakas Zoltán kecskedudán felhangzó nótája jelezte, folytatódik az ünnepi műsor. Horváth Ottó az Egyházközség nevében köszöntötte a vendégeket.

Majd ifj. Klement Kornél, a BUOD elnöke, mint házigazda idézte fel a kort a nehéz időkben is erőt adó magyar humor segítségével. Kardos Levente konzul a Düsseldorfban élő magyarok üdvözlését hozta az ünnep alkalmából. Elmondta, hamarosan fogadónap lesz Frankfurtban.

A beszédek, köszöntők a frankfurti 84. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat őrvezetőinek (Klement Réka, Klement Bálint) irodalmi felolvasásai színesítették, levetítették a magyarországi forradalmi eseményekre dallal emlékező Lázio Roma futballszurkolóinak megható indulóját, de volt még dudaszó és közös éneklés a forradalmárok kedvelt '48-as nótáiból is.

Az ünnepi beszédet Pánczél Károly, a Magyar Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának (NÖB) elnöke tartotta. Szavaival méltatta az 56-os generációt, mely megbecsült munkája révén otthont, békét talált német földön, s a mai második, harmadik generáció is tisztelettel adózik a szabadságért életüket adó hősök előtt. Bizottsági munkájának ismertetésében kiemelte: az anyaország igenis számít a távolban, magyarságtudatukkal élő magyarokra, ahogy ők is számíthatnak a haza sorsát lelkükön viselő magyarokra.

Végül ifj. Barcsay Ákos történész és pedagógus, a mainzi 88. sz. Bethlen Gábor Cserkészcsapat alapítója fogalmazta meg érzéseit az ünnep kapcsán, mint aki 56-os szülők gyermekeként már Németországban látta meg a napvilágot. Az ünnep a Himnusz elneklésével zárult.

Az ünnepséget az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatta, ami a meghívóban fel volt tüntetve és az ünnepségen szóban is elhangzott.

Karakas Zoltán

Györkös Péter berlini magyar nagykövet látogatása Frankfurtban

2016. július 10-én, vasárnap, dr. Györkös Péter, Magyarország németországi nagykövete, látogatást tett a Frankfurter Magyar Katolikus Egyházközségben.

A nagykövet úr részt vett a délután 15.30 órakor kezdődő szentmisén, melyen a Münchenből érkezett Geng Ildikó és Ferenczy Karolin gyönyörű régi és új stílusú egyházi éneket és verset adott elő gitárkísérettel. Majd a misét követő kávészünet után nagykövet úr ismertetőt és előadást tartott berlini munkájáról és eddigi benyomásairól, tapasztalatairól.

Dr. Györkös Péter tavaly, azaz 2015-ben, érkezett jelenlegi megbízási helyére, a Német Szövetségi Köztársaság fővárosába, Berlinbe. Előtte a brüsszeli magyar Állandó Képviselő vezetője volt az Európai Uniónál, azelőtt Magyarország nagykövete Horvátországban, Zágrábban.

Nagyon köszönjük a két énekes hölgynek és nagykövet úrnak ezt a remek hangulatban zajlott, igen tartalmas és érdekes délutánt.

ifj. Klement Kornél

Tollas Tibor emlékműsor

Az 56-os magyar szabadságharc és forradalom 60. évfordulója alkalmából Tollas Tibor költőre, a müncheni és a nyugati magyarság világszerte ismert vezető személyiségére emlékeztünk 2016. november 12-én a Müncheni Magyar Nyelvű Református Gyülekezet, a Széchenyi Kör, a költő tisztelői és családja, valamint a BUOD (Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége) közös szervezésében. Az emlékestet dr. Kecskési Maja, Ravasz Zoltán, Patai Borbála és Ravasz Ákos állította össze.

1947-ben koholt vádak alapján letartóztatták, a népbíróság elítélte; 9 évig a Gyűjtőfogházban, a váci börtönben és a tatabányai bányamunkatáborban raboskodott. Költészetére jelentős hatással volt a fogházban töltött idő. Ő a magyar börtönköltészet legtermékenyebb alkotója. Rabtársaival gyűjtötte a magyar és nyugati irodalom remekeit, lopott papírra, kenyérbe csempészett ceruzákonkkal, a börtönben kuporogva írta verseit, gyűjtötte a versfordításokat, 12 kötetnyit. A forradalom bukásától a rendszerváltásig szerkesztette az '56-os emigráció legjelentősebb lapját, a Nemzetőrt, hat verseskötetet jelent meg, emellett három antológiával (Füveskert, Gloria Victis 1848, Gloria Victis 1956) gazdagította a magyar irodalmat. Irodalmi tevékenysége mellett gyakran utazott. Szinte minden évben meglátogatta a szörvány-magyarságot. Előadásait ezek hallgatták Európában és a tengeren túl is, San Franciscóban, New Yorkban, Miami-ban vagy Vancouverben szolgált a magyarság ügyét. Költészetét a nyugati, sőt az egyetemes magyar irodalomban is egyedülálló jelenségnek számít. 2006-ban jelent meg összegyűjtött verseinek és műfordításainak kötete. Az 56-os emigráció egyik szellemi vezéralakja Münchenben élt és itt is halt meg 1997-ben. Leghíresebb versét – „Bebádogoztak minden ablakot” – az október 23-iki ünnepeken most is több helyen szavalták szerte a világon, ahol magyarok élnek. Az est során a költőre, gyerekkori barátjára, a nemrég elhunyt magyar színészre, Gönczöl Jánosra és az '56-os események eszméire emlékeztünk családtagok, barátok, ismerősök, a magyar irodalom és színház tisztelői, a müncheni magyarság körében.

dr. Kecskési Maja, a költő özvegye köszöntötte az egybegyűlteket. Elcsendesedett az este, pillanatra megállt az idő és a közeli kétszáz fős nézőterre a meghittség borult. Tollas Tibor szellemi örökségéről, költészetéről Nagytiszteletű Csákvári Dániel lelkész Szakolczay Lajos irodalomtörténész gondolataival

szólt. A költő írói munkássága, irodalmi öröksége, szellemisége a Gulyás testvérek által készített „Túlvilági beszélő” című tévéfilm részleteiben, Gál Csaba előadóművész, Stief Magda színművész előadásában és Gönczöl János verscsokrában elevenedett meg. Az est végén Kucsera János, a müncheni Széchenyi Kör elnöke – mindkét művész személyes ismerője – méltatta a két alkotó munkásságát. A megemlékezés

„Ha nem vigyáztok, az egész világon Bebádogoznak minden ablakot!”

Tollas Tibor kedvelt népdalainak eléneklésével zárult lánya, Csilla – a müncheni Regös néptáncgyűttes egykori művészeti vezetője – és Gál Csaba előadóművész segítségével. „Az hiszem, annak örülne a legjobban Édesapám, ha közösen énekelnénk el azokat a dalokat, amelyek számára a legkedvesebbek voltak.”

A Tollas Tibor hagyatékára való emlékezés bepillantást nyújtott, hogy hogyan élte meg az író az egykori politikai erőszakot, a demoralizálást. Megmutatta azt a hitben, magyarságban rendíthetetlen, erős embert, akinek hírneve szellemi örökségén keresztül, annak gondozásával tartható csak fent. Az emlékezés egy különleges találkozás értékeit is magában rejtette. 1956 a fiatalok forradalma volt. A költő életművén, szellemiségén, irodalmi tevékenységén keresztül a mai kor fiataljai megismerhették a forradalom körülményeit, átérzhették annak üzenetét.

A rendezvény egyik főszervezőjének, Ravasz Zoltánnak köszönhetően a megemlékezésről készült teljes videofelvétel a youtube-on megtekinthető.

Patai Borbála

Kecskési Tollas Tibor Bebádogoztak minden ablakot...

Az életből csak ennyi fény maradt,
Csillagos ég, tenyérnyi napsugár.
Ezt vártuk nap-nap, homályos falak
Üregéből estéknél-délután.
S elvették ezt is, a tenyérnyi napot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Tárgult szemekkel kék tengerét látom
Nápolynak, s fénylő partjai felett
Még vár a Vezűv, pipál és a tájon
Barnára lesült boldog emberek.
Látjátok? Éjben élünk, mint vakok,
Bebádogoztak minden ablakot.

Tizen feksznék egy fullasztó szűk lyukba',
A szánk kapkodja be a levegőt,
Mint partra vetett halak kopoltyúja
Tátogunk némán – s érzed, nincs erő
Szívni az étel s ürülék szagot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Az Alpeseznek fenyves illatából
Míg csokrot küld a hűs nyugati szél
És lelket öblít fenn a tiszta távol
S mosolygó hegyek hőszege kísért,
Itt tegnap társam tudóbajt kapott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Csendet hasít a sétahajó kürtje.
A falon sikló leánykacagás
Nem visszhangzik már zengőn a fülünkbe
S az ezersípú nyár nem orgonáz.
Süket a cellánk, minden hang halott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Túl Barcelona kertjein szítálva
Egy barna asszony meleg hangja bűg

És alkonyatba pendül a gitárja.
Hol táncolóktól tarka még az út;
S fülünkbe folynak az ólmos napok...
Bebádogoznak minden ablakot.

Tapintánánk a bársonyos egekbe,
Ujjunk hegyéből kiserken a vér.
Mint koporsóba, be vagyunk szegezve,
Csak daróc szúr, vagy poloska ha ér.
Simogatnánk a sugaras napot –
S bebaádogoztak minden ablakot.

Londonban bál van, sima termén siklik
A sok selyembe öltözött leány.
Puha hajuknak hamvassága izzik
Lágy bútoroknak tükrös hajnalán.
Nyugat táncol – tán végképp eladott?! ...
S bebaádogoztak minden ablakot.

Nyelvünket mosta friss tavasz zamatja
Most nyögve nyeljük nyirkos kortyait
Az alvadt bűznek, hol minden falatra
Émelygő gyomrod felfordulna itt.
De lenyeljük e végső falatot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Az éhség marta testünket telt álom
Lakátja jól – és ingyenc ételek
Ízét kínálja Párizs – szinte látom,
Hogy küszik el a neonfény felett
A Néma Rév – s nem lesz több hajnalod ...
Bebádogoznak minden ablakot!

A rádiók csak üvöltsek rekedten
A szabadságot s az ember jogát.
Itt érzi csak befalazott testem
A milliókkal Moszkva ostarát.
S Váctól Pekingig zúgják a rabok:
– Ha nem vigyáztok, az egész világon
Bebádogoznak minden ablakot!

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolója

I. Nyugat-európai Magyar Néptáncfesztivál Stuttgartban

2016. november 25-27. között került megrendezésre a németországi Stuttgartban az I. Nyugat-európai Magyar Néptáncfesztivál a Csöbörösök Táncegyüttes szervezésében. A háromnapos egyedülálló rendezvényen, melynek hivatalos fővédnöke Miskolci Terézia stuttgarti magyar konzul volt, hét magyar táncegyüttes vett részt, három országból. A talpalávalót a felnőtteknek a vajdasági Juhász Zenekar húzta, míg a gyerekeket a Kolompos együttes mozgatta meg.

A nagyszabású találkozó pénteken kora este kezdődött a Franciaországból, Svájból és Németország más városaiból érkező együttesek fogadásával, majd a Juhász Zenekar koncertjén találkoztak először egymással a fesztivál résztvevői. Az esti táncházban közel 80 fő járt együtt különböző tájegységek népzenejére, és gömöri, valamint tyukodi táncokat sajátíthattak el az érdeklődők Hortobágyi Ivett Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas néptáncpedagógus és Botka Bálint néptáncos irányításával. A kiváló hangulat ellenére a mulatság korán befejeződött, mert másnap nagy dolgok vártak a fellépőkre.

A szombat délelőtt a gyerekeké volt, tíz órától Kolompos-koncert és táncház várta a legkisebbeket, ahol megismerkedhettek a magyar népzene különböző dallamaival, hangszereivel, végül pedig táncos motívumaival is. Közben sorra érkeztek a felnőtt csoportok stuttgart plieninger-i felújított művelődési házába, hogy birtokba vegyék az öltözőiket és felkészüljenek a délutáni színpadbejárásra. Miután a Juhász Zenekar tagjai léptek a mikrofonok mögé, kezdetét vette a közel négy órás próba, ahol minden fellépő megbarátkozhatott a színpad adottságaival és a koreográfiáik élő zenei megszólaltatásával. A külföldön működő magyar táncegyüttesek lehetőségei sokszor telje-

és kitüntetéssel rendelkező néptáncpedagógusok és koreográfusok, valamint Vucic Gyula, a Berni Figurás Táncegyüttes alapítója és 20 éven át vezetője, a svájci magyar táncmozgalom elindítója és népszerűsítője voltak. Az este háziasszonya és koordinátora Hortobágyi Ivett KCSP ösztöndíjas volt.

A bemutató után közös vacsora következett, amit Kató Szabolcs református lelkipásztor asztali köszöntője és a székely asztali áldás közös eléneklése nyitott meg. Ezt követően kezdetét vette a hajnalig tartó táncház, ahol a Juhász Zenekaron kívül a nézőként érkező muzsikuskok is hangszert ragadtak. Az este folyamán elhangzó mezősegi, kalotaszegi, vajdaszentiványi táncrendek között ismét a felvidéki Gömör, majd a Küküllő menti Balázstelke táncgyományaival ismerkedhettek meg a jelenlévők a pénteki tánctanárok segítségével. Az éhes és szomjas érdeklődőket pedig egész nap Gondoskodó Falatozó és Gondúzó Borozó várta a színházterem előterében, ahol a stuttgarti magyar asszonyok finom süteményeit és magyar borokat kóstolhattak.

A fesztivál harmadik napján, vasárnap délelőtt szakmai beszélgetésre várták a táncegyüttesek vezetőit, mialatt a táncosok vezetett városnézésen vehettek részt Stuttgart belvárosában. A konzultáción a meghívott szakemberek táncegyüttesenként mondták el jó szándékú, építő véleményüket, miközben a jelenlévőknek lehetősége nyílt kérdezni vagy tanácsot kérni tőlük. Továbbá sikeresen megvalósult ennek a program-pontnak az a célja is, hogy a Nyugat-Európában működő táncscsoportok között aktív diskurzus alakuljon ki, segítve ezzel egymás szervezeti és szakmai munkáját is. A fesztivál szervezői remélik, hogy ez a most tapasztalt kölcsönös, nyitott hozzáállás a jövőben is megmarad, és más táncos közösségek is kapcsolódnak majd hozzá.

sen mások, mint az anyaországban. Így volt olyan csoport, amelyik itt lépett fel először élő zenekari kísérettel.

A fesztivál bemutató műsora 18 órakor kezdődött Miskolci Terézia konzulasszony köszöntő szavaival, majd a fesztivál megálmodója és főszervezője, Kemény József – „Őcsi” –, a Csöbörösök Táncegyüttes művészeti vezetője üdvözölte a jelenlévőket és köszöntö meg a szervezők és segítők munkáját. Ezt követően sorban léptek színpadra a táncscsoportok a két féldíós műsorban. Jelen volt a Svájból érkezett Berni Figurás Néptáncegyüttes és a zürichi Operenciás Néptáncegyüttes, a Keleti Táncegyüttes a franciaországi Strasbourgból, a németországi Berlini Magyar Néptáncscsoport, a Vadrózsa Magyar Néptáncegyüttes Hagenből, valamint a stuttgarti Csöbörösök Táncegyüttes és annak Törekvők Néptáncscsoportja. Az előadást egy meghívott szakmai bizottság is megtekintette, melynek feladata az volt, hogy a színpadon látottakból kiindulva szakmai tudásuk és tapasztalataik alapján tanácsokat adjanak a fellépő együtteseknek a másnap délelőtti szakmai beszélgetésen. A bizottság tagjai Szűcsné Urbán Mária és Szűcs Gábor, a Prima Primissima díjas Jászság Népi Együttes művészeti vezetői, számos országos díjjal

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

I. Nyugat-európai Magyar Néptáncfesztivál Stuttgartban

A rendezvény a magyar kormány, a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) és az Erdélyi Világszövetség Németországi Csoportja támogatásával jött létre. A szervezők ezúton is köszönik a hozzájárulásait. Továbbá hálával gondolnak arra a sok-sok stuttgarti táncosra és barátaira, akik tette kész odaadásukkal segítettek mindenben, és akik nélkül a fesztivál nem valósulhatott volna meg.

A világ bármely részén élő magyarok számára az egyik legfontosabb közösségmegtartó erő a néptáncscsoportokban rejlik. Sokan itt találnak kapcsolódási pontot magyarságukhoz, őseik kultúrájához és hagyományaihoz, valamint a velük együtt élő magyarokhoz. Magyar identitásukat átélhetik minden egyes próbán, fellépésen, táncházban és különböző nagyobb szabású találkozókra, összejöveteleken. Nyugat-Európában több lehetősége van a táncscsoportoknak találkozni egymással, de ehhez hasonló fesztivált eddig még nem rendeztek itt. A szervezők bíznak abban, hogy a Nyugat-európai Magyar Néptáncfesztivál tovább folytatódik, és jövőre újra összegyűlnek az itt működő táncgyűttesek, hogy egy hétvégén át együtt énekeljenek és táncoljanak ismét. A jó Isten adjon sok-sok erőt hozzá!

Hortobágyi Ivett

Csöböröcsők

Tőrekvők

Advent Frankfurtban a Kolompos zenekarral

Eljövétel – vagyis az Úr eljövele – ezt jelenti a szó, advent. Az idei első advent vasárnapján családi misén lehetett elgondolkodni az előttünk álló karácsonyi ünnepkörrel, amelyen közreműködtek a 84. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat tagjai is. A „Táborkereszt” dalos füzet több népdalzsoltára (zsoltár szövege népdal dallamára) is elhangzott, némelyike kecskeduda kísérettel. A lelki töltődést a szokásos vendéglátás követte kávé, sütemény melletti beszélgetés formájában. Közben a cserkészek saját készítésű mézeskalácsait lehetett megvenni.

Az est vendége a Kolompos zenekar volt Magyarországról. Adventi koncertjüket a Cifra Táncsport Egyesület szervezte, és a Frankfurter Katolikus Magyar Egyházközség is támogatta a rendezvényt.

Az 1980-as évek végén egy új név tűnt fel a hazai népzenei életben, a Kolompos együttesé. A táncmuzsikálás 1990 decemberében új irányt vett, meghívást kaptak egy óvodába táncházat tartani – hát ez azóta tart – örömeinkre!

A Szt. Raphael templom adott helyszínt az eseményeknek, a nagyszámú vendégsereg meg is töltötte a templomot. Két éve járt utoljára Frankfurtban a Kolompos zenekar. Az idei németországi turné zárása volt az adventi koncert. Ahogy a zenészek elmond-

ták, sok utazással járt a hétvége, hiszen Münchenben, Stuttgartban, Karlsruheban és a svájci Zürichben is felléptek. A hálás közönség, a csillogó gyermeki szemek azonban kárpótolták őket. Frankfurtban is több mint négyszáz tenyér csapódott össze ütemesen a műsor végén, megköszönve a tartalmas perceket, amikor is megismertük a Luca széke titkát, a dalok segítségével jártunk a moldvai csángó magyaroknál. Átéltük a betlehemi történetet a részt vevő gyerekek segítségével, mindezt „Kolompos-módra” sok mókával, vicces szójátékkal, karácsonyi dalokkal. Köszönjük a nagyszerű élményt és a BUOD-nak a társszervezői támogatást!

Karakas Zoltán

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolója

Ovi, sulis, Abi... – Magyar nyelvből is érettségizhetnek a bajorországi magyarok?

Iskolaügyi Konferencia Münchenben – 2016. szeptember 24.

2016. szeptember 24-én a Münchener Magyar Főkonzulátus épületében zajlott a 2. Németországi Magyar Iskolai és Óvodai Találkozó. Bár a város és környéke az Októberfestől volt hangos, a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) és a Főkonzulátus szervezésében zajló esemény résztvevői egészen máshová irányították figyelmüket: a németországi magyar gyerekek származási nyelvi fejlesztése, az intézményes oktatás lehetőségei voltak az egész napos program fő témái.

A konferenciát dr. Németh Krisztina konzul asszony nyitotta meg, s házigazdaként üdvözölte a résztvevőket, majd Kovács Ferenc konzul úr megfogalmazta, hogy a németországi magyar oktatás elsődleges célja az identitás és a nyelv megtartása, amihez elengedhetetlen, hogy szervezett keretek között folyjon a tanítás. Az ügy fontosságát jelzi, hogy a stuttgarti, a düsseldorfi és a berlini konzulátus is képviseltette magát az eseményen.

A Münchener Magyar Intézet (MMI) a Münchener Magyar Főkonzulátussal karöltve nemes célt tűzött ki maga elé: szeretnék elérni, hogy a bajor tanügy felvegye a magyar nyelvet a második idegen nyelvként választható érettségi tárgyak közé. Óriási lehetőség rejlik ebben a magyar fiatalok számára, hiszen így származási nyelvükkel kiválthatnának egy idegen nyelvet a minden diákra hatalmas terhet róó érettségi vizsgán. Jelenleg elindult az igényfelmérés arra vonatkozólag, hogy az elkövetkező tanévekben hányan szándékoznak magyar nyelvből érettségi vizsgát tenni Bajorországban, amennyiben második idegen nyelvként választhatnák ezt a tantárgyat. A tájékoztató levelet és az igényfelmérő lapot itt találják: http://ungarisches-institut.de/images/content/Sprachschule/2016-2017/érettségi_igényfelmérés_2016.pdf.

Dr. K. Lengyel Zsolt, az MMI igazgatója bemutatta a konzuli modell keretében működő Bajorországi Magyar Iskolát, amely jelenleg hat iskolacsoporttal büszkélkedhet: München-Ost, München-West, Nürnberg, Regensburg, Mühldorf am Inn-Altötting és Weiden mintegy 320 magyar óvodás és iskolás gyermek oktatására-nevelésére vállalkozott ebben a tanévben.

Az igazgató továbbá méltatta Mydló Tamás volt müncheni főkonzulnak és Chiovini Rita konzul asszonynak a konzuli modell elfogadtatása érdekében végzett munkáját. Elmondta, hogy 2008 körül indult el egy kezdeményezés, amikor a ma már 45 éves múltú visszatekintő müncheni Hétfégy Magyar Iskola a nagyarányú létszámnövekedés miatt nem fért el a katolikus misszió falai között, valamint ez idő tájt vonult vissza a bajor tanügy az idegen nyelvű képzések finanszírozásából is. Az oktatásszervezést és a felelősséget magára vállalta a Münchener Magyar Intézet, így olyan terheket levett az iskolák válláról, mint például a tankönyvrendelés vagy a szerződéskötés. A tanítás a Balassi Intézet szakmai ellenőrzésével kidolgozott kerettanterv szerint történik, ugyanakkor az iskolacsoportok megtarthatják a saját profiljukat, aktuális tanmeneteiket a mindenkorai csoporthoz igazítva maguk készítik.

A szintén konzuli modell szerint működő Nürnbergi Iskolát Pereszlényi Erika, az iskolacsoport vezetője mutatta be. Elmondta, hogy a nürnbergi magyarok gyermekei a 60 km-re fekvő kastli gimnáziumba jártak, amíg az intézmény működött. Annak megszűnése után, a 2014/15-ös tanévben indult hétfégy iskolájuk 34 diákkal. 2016-ban csatlakoztak a konzuli modellhez, mert a célsoport összetétele megváltozott: míg korábban másod- vagy harmadgenerációs családok gyermekei jártak ide, most több újonnan kitelepült magyar család kisgyermekke jelentkezett.

Pereszlényi Erika kiemelte, hogy a konzuli modell struktúráját az iskolának, ami nagyban segíti a munkájukat. Főként a magyar nyelv oktatására helyezik a hangsúlyt, ugyanakkor jó kapcsolatokat ápolnak a cserkészzel és egyéb nürnbergi magyar kisgyermekes közösségekkel is. Az iskola jelene számokban: a 2016/17-es tanévben 70 diákkal hat csoportban három pedagógus kététhetente három órában foglalkozik. Minden elismerő szónál többet mond az a tény, hogy ebbe az iskolába Würzburgból is jár egy háromgyermekes család, ami számukra kététhetente oda-vissza 210 km autózást jelent.

A nem konzuli modell szerint működő hétfégy magyar iskolák is lehetőséget kaptak a bemutatkozásra. Kibili Angéla az augsburgi Szent Piroksa Hétfégy Magyar Iskola és Óvoda vezetője. Az ő beszámolójából megtudtuk, hogy az iskola a Szent László Magyar Katolikus Misszió szerves része, jelenleg négy iskolai, egy óvodai, egy bölcsődei és egy Ringató csoportjuk van. A szakképzett pedagógusok mind önkéntesek, a nemes cél iránt érzett elhivatottságuk, lelkesedésük az iskola mozgatórugója. Kibili Angéla megfogalmazta: elképzelhetőnek tartja, hogy a közeljövőben csatlakoznak a konzuli modellhez, amennyiben önállóságukat, profiljukat megőrizhetik, s ezt a modell valóban lehetővé is teszi minden iskola számára.

A Bajorországon kívüli területeket is képviselve Pein Gabriella, a Brunszvik Teréz Társaság egyesületi elnöke a berlini hétfégy iskola életéről tudósított, kifejezve, hogy a jól működő bajor példa nyomán határozott szándékuk a konzuli modell kialakítása a német fővárosban, melynek elindításához jelenleg konzuli segítséget várnak. A Brunszvik Társaság 2004 óta 1–4. osztályosokat tanít, vannak óvodásaik, néptáncsoportjuk, valamint kététhetente moldvai táncházat is tartanak.

A találkozó programját színesítette dr. Kerekes Judit előadása, aki példaképpül szolgálhat minden diaszpórási gyermekközösséggel foglalkozó számára, ugyanis amerikai egyetemi matematikaprofesszor léte a magyartanítást hobbijának vallva számos társaság, egyesület vezetője, alapítója, tagja (pl. Magyar Iskolák Tanári Egyesülete, American Hungarian Collegium). 2013 óta minden június második szombatján megtartják az Amerikai Magyar Iskolák Találkozóját (AMIT), amelyen az Egyesült Államok egész területéről rendszerint 17 magyar iskola vesz részt. Fontosnak tartja, hogy a diákok mindig alkothassanak, sikerélményhez jussanak, és hogy a pedagógusokat elismerjék.

Dezasse Miklós elmondta, hogy a Burg Kastl Alumninak szándékában áll felmérni az igényeket egy európai-magyar gimnázium újraindítására.

Lea Katharina Steller sajnálatát fejezte ki, amiért a hétfégy magyar iskolák létezéséről, működéséről egyáltalán nem tudósít a bajorországi sajtó.

Az előadások utáni záró beszélgetés során a résztvevők megalapodtak abban, hogy az évente kétszer megrendezett szakmai, módszertani tanártovábbképzés mellett jövő ősze egy olyan találkót is terveznek a németországi hétfégy magyar iskolák pedagógusai számára, ahol megoszthatják egymással szervezésbeli, működésbeli, kommunikációs kérdéseiket, nehézségeiket, tapasztalataikat, sikereiket.

Klement Kornél, a BUOD elnöke így fogalmazott: az iskolaügy terén a legfontosabb cél ésszel megismertetni, szívvvel megszerettetni a magyar nyelvet.

Gordos Katalin

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolója

Aachenben ülésezett a Nyugat-európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége

Majdnem 10 óras út után az esti órákban érkezünk meg Münchenből a holland határ melletti Aachenbe. A várost csak másnap tudtam szemügyre venni, s rögtön rabul ejtett. Észak-Rajna-Vesztfália tartományban, szinte Hollandiában fekszik, körülbelül 245 ezer lakosával. Macskaköves kis utcák, színes terek, letisztult építészeti, ahol a mai modern és a régi, korai századok stílusjegyei harmóniában, szolidan élnek egymás mellett. Aachen a középkorban a Karoling Birodalom székvárosa volt, Nagy Károly frank császár székhelye, koronázóváros is egyben, 936 és 1531 között 32 német uralkodót koronáztak itt királlyá. A Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége ebben a történelmileg gazdag, elbűvölő városban tartotta éves közgyűlését 2016. szeptember 22. és 25. között. Méltó helyszíne volt a találkozásnak.

A Szövetség a Kárpát-medence országain kívül, Európában működő magyar nyelvű protestáns gyülekezetek önkéntes társulása. Céljuk a lelkigondozó munka előmozdítása, az egymással való kapcsolatok fokozottabb ápolása és érdekeik képviselete. Az aacheni találkozón részt vettek Németország, Belgium, Ausztria, Svédország, Hollandia, Svájc protestáns gyülekezeteinek képviselői. Magyarországot dr. Gér András László, a Zsinati Hivatal tanácsosa képviselte, aki a *Hazai egyházak és a diaszpóra* címmel tartott érdekes előadást. A találkozó lehetőséget nyújtott, hogy a gyülekezeti beszámolókon keresztül közelebbről megismerjük egymás tevékenységét, vagy egy-egy jó példa megosztásával segítsük egymást. A beszámolók mellett olyan fontos kérdéseket is megvitattak, mint a lelkesítő utánpótlás, a külföldi és a magyarországi lelkészek közötti kapcsolatápolás fontossága, valamint a külföldi lelkészek, gyülekezetek jogállása. Sikeresen lezajlott a találkozó egyik legfontosabb eseménye, a szövetség vezetőségének megválasztása is. Az elnöki teendőket továbbra is

nagytiszteletű Molnár-Veress Pál (Svédország) látja el az új társelnök, nagytiszteletű Karvanszky Mónika (Ausztria) segítségével. A találkozó során az aacheni, kölni vendéglátóknak köszönhetően megismerhettük az Alpokon túli Európa legrégebbi katedrálisát, az aacheni dómot és ellátogattunk Kölnbe, ahol Németország második és a világ harmadik legmagasabb templomát (157 m), a Szent Péter és Szűz Mária Dómot csodálhattuk meg. Az estét a kölni magyar gyülekezettel közös istentisztelet és vacsora zárta. Szinte csoda volt látni, ahogy a szélrózsa minden irányában élő magyar közösségek tagjai a ritka találkozás örömeinek átadják magukat. Az utolsó nap kivételes lehetőséget nyújtott számomra, hiszen olyan személyek körében tarthattam előadást Márton Áron püspökről, akiknek személyes élményeik vannak a püspökkel kapcsolatban. Sok hasznosat és újat tapasztaltam a külföldi magyar közösségek életét illetően. Kivételes lehetőség volt a személyes kapcsolatok kialakítására is. Hálás vagyok, hogy részese lehettem az eseményeknek.

Patai Borbála

Miért menekülünk? – ezzel a címmel rendezték meg 2016. október 8-án és 9-én Stuttgartban a Württembergi Magyar Protestáns Gyülekezet őszi konferenciáját, immár 43. alkalommal. A rendezvény fő szervezői Gémes István evangélikus lelkész és felesége, Gémesné Réz Katalin voltak, akiket nagy szeretettel segítette a technikai részletek koordinálásában Simon Klaudia és Varga Pál, a gyülekezet presbiteri tagjai, valamint Hortobágyi Ivett és Szabó Janka, a Kőrösi Csoma Sándor-program Stuttgartban tevékenykedő ösztöndíjasai. A találkozónak a stuttgarti Magyar Kulturális Intézet adott otthont.

A konferencia központi témája a menekülés volt, de nem csak a ma aktuális értelemben, hanem annak bibliai gyökereiből kiindulva az egész emberiségre vonatkozóan. Legyen az akár történelmi, vallási, környezeti vagy személyes indítatású, fizikai vagy lelki elmozdulás. Ezekről gondolkodtak közösen a résztvevők a Biblián, a történelem- és irodalomtudományokon, valamint a népdalokon keresztül, kiváló előadók segítségével.

A program szombaton reggeli áhítattal indult, melyen Gémes Pál lelkész beszélt Ádámról, mint az első menekülő emberről a Bibliában. Ezt Bónis Mária „Miért menekülnek a menekülők?” című előadása követte, tájékoztatva a jelenlévőket a ma igencsak aktuális migrációs helyzetről, illetve arról a jogi és szociális háttérrel, melybe a Németországba érkező migránsok kerülnek. Ebéd után Gémes Pista bácsi beszélt a menedékközpont bibliai eredetéről, majd a terem rövid átrendezése után kerekasztal-beszélgetés következett, ami mindig kiemelt program volt az őszi konferenciákon. Idén sem volt ez másképp. Schultheis Éva vezetésével öt jelen lévő ember életútján keresztül tárták fel, hogy ki és mi elől, mibe és kihez menekül, és ehhez ki, milyen személyes „trükköket” használ. A meghatóan őszinte és személyes felszólalások nagy hatást gyakoroltak minden jelenlévőre.

A közös vacsora után könnyedebb hangvételű előadással folytatódott a konferencia: Hortobágyi Ivett és Szabó Janka KCSP ösztöndí-

jasok irodalmi zenés összeállításával, mely a „Bujdosók világa” címet kapta. Közel egy óras műsorukban olyan népdalok és modern kori versek hangzottak el, amelyek fő témája a bujdosás, a kényszerű vándorlás és a száműzöttség. A dalok megszólaltatásában Kemény József KCSP mentor is közreműködött. A napot esti áhítat zárta, ahol Sauerwein Ilona, a gyülekezet aktív tagja beszélt a bibliai Illésről mint menekülő emberről.

A vasárnapi nap ismét áhítattal kezdődött, és folytatva a megkezdett sort, Vita-Molnár Csilla is egy menekülő emberről szólt a Bibliából, mégpedig Jónásról. A délelőttöt Gémes Pista bácsi vitte tovább, megosztva a résztvevőkkel a népvándorlások tanulságait. Nagyszerű összefoglaló táblázatával és térképével kiválóan mutatta be a 3–8.

századi nagy népmozgásokat Európában, Ázsiában és Észak-Afrikában. Majd az ebéd elfogyasztása után mindenki a Bad Cannstatt-i Lutherkirche templomba utazott, ahol 15.00 órakor kezdődött a magyar istentisztelet. Itt Gémes Pál mellett a Fellbachban vendégeskedő Ócsay Pál pécsi evangélikus lelkész hirdette az ígét, a konferencia tematikájához illően szintén a menekülés témakörében.

Az istentiszteletet szeretetvendégség követte a templom közösségi termében. A kínált kávé és sütemények elfogyasztása után a két KCSP ösztöndíjas történelmünk két nagy menekültjéről, Rákóczi Ferencről és Kossuth Lajosról tartott vetített képes előadást, melyet közös énekléssel zártak. Ezzel az idei őszi konferencia véget ért. Gémes István és felesége köszönetet mondtak a szervezőknek, a segítőknek, az előadóknak és a találkozón résztvevő közel 50 főnek.

Az őszi konferencia, a korábbi évekhez hasonlóan, idén is nagyon jól sikerült. Az együtt gondolkodás és beszélgetés nagy élményt nyújtott minden jelenlévőnek, a személyes élmények és érzelmek megosztása pedig mindenkit megerősített hitben és szeretetben.

Adj a Isten, hogy jövőre ez újra megtörténhessen!

Hortobágyi Ivett

**Miért menekülünk?
A Württembergi Magyar
Protestáns Gyülekezet
43. őszi konferenciája
Stuttgartban**

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolója

Magyarország, Németország, Európa.

Egy nehéz kapcsolat mérlege és távlatai – 2016. november 18.

A 2016. november 2. és 18. között a Regensburgi Egyetemen megrendezett Német–Magyar Napok (Deutsch-Ungarische Tage) programsorozatát egy egész napos konferencia koronázta meg Magyarország, Németország, Európa – „Egy nehéz kapcsolat mérlege és távlatai” címmel. A több mint kéthetes rendezvény szervezési és lebonyolítási feladatainak nagy részét a K. Lengyel Zsolt vezetése alatt álló Hungaricum — Ungarisches Institut — vállalta magára, és a terveiknek megfelelően valóban sokszínű, témaválasztásában és megjelenítésében is változatos, izgalmas, párbeszédre épülő programmal várták a nagyközönséget: történelem, művelődéstörténet, néprajz, nyelvészet, kultúra, politika, kiállítás, megemlékezés, előadás, könyvbemutató.

A „hab a tortán” a november 18-i záróesemény volt. A szakmai konferencia előadásai az aktuálpolitikától kezdve a kisebbségek történetén át a retorikai elemzésig a téma sokoldalú és tudományos megközelítését tették lehetővé. A négy szekció előadásai, amelyek a hallgatóságot továbbgondolásra, véleményformálásra sarkallták:

- A migrációs válság magyar szemmel (Kiszelly Zoltán, Székesfehérvár),
- A német menekültpolitika és Magyarország szerepe (Wolfgang Aschauer, Potsdam),
- Politikai ismeretek és a múlt feldolgozása Németországban (Benedikt Widmaier, Heppenheim),
- A Stasi Magyarországon 1964-1989 (Slachta Krisztina, Budapest),
- A Német Szövetségi Köztársaság politikájának fő vonásai a kelet-európai német kisebbségeket illetően (Gerald Volkmer, Oldenburg),
- Magyarország és a magyar kisebbségvédelmi politika. A kezdetek és jellegzetességek 1920-tól (Eiler Ferenc, Budapest),
- A Német Szövetségi Köztársaság szemlélete a magyar online sajtóban a 2015-ös menekültválság idején (Fábián Annamária, Regensburg),
- A német média Magyarország-képének alapvonalai és súlypontjai (K. Lengyel Zsolt, Regensburg).

Ezek az előadások okosan megalapozták a Maximilian Hotel elegáns termében zajló vitaestet, amelyen négy, nagy olvasóközönséggel büszkélkedő német nyelvű lap újságírói a moderátorokkal és a vendégekkel a sajtó szerepéről folytattak párbeszédet. Georg Paul Hefty (Frankfurter Allgemeine Zeitung), Boris Kalnoky (Die Welt), Karin Rogalska (Wiener Zeitung) és Gregor Mayer (Standard/Profil) vett részt a pódiumbeszélgetésen.

Mivel az utóbbi időben Magyarország, az Európában való elhelyezése, a magyar

politikai gondolkodás és a menekültügy reflektorfénybe került a német sajtóban is, elengedhetetlenül fontos, hogy tudományos alapokra helyezve megismerjük az események hátterét, valamint hogy különböző álláspontokat képviselő szakemberek egymást meghallgatva párbeszédet folytassanak. Erre mind nagyszerű lehetőséget kínált a regensburgi egyetem Magyar Intézetének rendezvénye.

A tematikájában gondosan felépített, jeles szakmai gárdát felvonultató konferencia nagy erénye, hogy az egész nap folyamán a vélemények ütköztetésére, kérdésfeltevésekre, valódi vitára kerülhetett sor.

Gordos Katalin

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

Három lelkes anyuka kézbe a Hamburgi Magyarok

vette a Gyermekcsoport szervezését Egyesületében.

Nagy izgalommal készültem Hamburgba november 5-én a Hamburgi Magyarok Egyesületének meghívására. Hamburgban a helyi gyermekcsoport programján adtam elő „Szüreti Mulatság” című mesés interaktív előadásomat, melyben Benedek Elek „Krisztus Urunk muzsikája” című meséjét dolgoztam fel. Ezenkívül „Baba-Mama Hangszersimogató” programomat tarthattam meg a kicsinyeknek.

Köszönettel tartozom Gódor Nikolettnek, Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas társamnak, aki Hannoverből érkezett, hogy a programot néptáncsal és énekkel fényszerítse. Űgyesen irányította, táncoltatta a lelkes közönséget műsorunkban.

A gyermekprogram szervezőiben lelkes édesanyákat ismerhettem meg Csákiné Veréb Mónika (kapcsolattartóm), valamint Tóthné Hermann Beatrix és Németh-Kiss Ilona személyében. Igen tetszett, hogy a meseelőadás után a nagyobbaknak kézműves foglalkozást tartottak, melynek keretében mindenki elkészíthette lampionját.

A meseelőadást végig nagy érdeklődéssel, ügyesen játszották kis szereplőim, s végül sikerült a lelkes közönséget megtáncoltatnunk. Nagy élmény volt számomra is látni a gyermekek lelkesedését.

A „Baba-Mama Hangszersimogató” foglalkozásnak mindent felülmúló sikere volt, ezért egy kicsit maratonra sikeredett. Kitartó közönségem annyira belelendült a közös muzsikálásba, hogy két óra elteltével is nehezen tudtam befejezni programomat, annyira ragadott a gyermekek és szülei lelkesedése. A helyi erőket is sikerült megihletnem, s előkerült egy hegedű és egy brácsa, ezeket a

nagyobbcskák nagy lelkesedéssel „húzták-vonták”. Igazán nagy öröm volt számomra, hogy így fellelkesíthettem a közönséget.

Meg kell még köszönnöm Brandt Orsolyának, hogy remek fotóival dokumentálta az eseményeket.

Továbbá köszönettel tartozom a Hamburgi Magyarok Egyesülete fáradhatatlan elnökének, Friedrich Ireghy Annamáriának a meghívásért és a szíves vendéglátásért. Mellékelem gyermekprogramom általa írott kommentjét.

Tóth Pál Zoltán

Kedves Zoltán és Nikolett!

Köszönjük a kitűnően sikerült délutánt! Nem mindennapi rendezvénnyel indíthatták az új szervezők a HME gyermekcsoportjának őszi műsorát. Öröm volt nézni, ahogy egyre jobban feloldódtak a kicsik. A tágra nyílt csodálkozó szemeket táncos lábak követték, s egyre többen álltak be a körbe, s ropták a táncot.

A „Hangszersimogató” olyan lelkesé tette a piciket, hogy szüleik alig tudták a hazamenetle rávenni őket. Ennél nagyobb bizonyíték nem kell a sikerre!

Nagyon örülnénk a folytatásnak, ha jövőre újra vendégül láthatnánk benneteket.

Köszönjük mentoraitoknak, Pereszlényi Erikának és Szilágyi Szabolcsnak, hogy hozzájárultak vendégszerepléseitekhez.

Friedrich Ireghy Annamária

A „Cifra” bemutatkozik – Egy régi új egyesület Frankfurtban.

Mi is a régi és mi is az új bennünk?

Új a nevünk, 2015 áprilisától viseljük ezt a nevet: Cifra Magyar Gyermek és Ifjúsági Táncsport Egyesület. Minden más a régi: a vezetők, a céljaink, elveink, elképzeléseink, az eszme, ami az egyesület mögött áll.

De melyek is ezek?

Először pár szót magunkról, a vezetőkről.

Immár 19 éve élek Németországban, Dietzenbachban, férjemmel, Klement Nándorral, és fiunkkal. Nándi itt Németországban született, szülei 1956-ban menekültek Magyarországról. A családjukban mindig is fontos volt a magyarság: a magyar kultúra, nyelv, hagyományok tudatos ápolása, fejlesztése. A frankfurti és Frankfurt környéki magyar közösségek létrehozásában, felépítésében és működtetésében is vezető szerepük volt, van. Így életük, életünk szerves része lett a cserkészlet, az egyházközség és a néptánc.

Én 1999-ben kezdtem táncolni a Rezeda felnőtt néptánc csoportban Nándinak köszönhetően, aki alapító tagja volt a Rezeda egyesületnek. Ő már 1984 óta táncolt a csoportban. Keve születése óta itt inkább passzív tagok vagyunk, csak táncnévtárgyakon, nagyobb táncos megmozdulásokon tudunk részt venni. A felnőtt csoportban való rendszeres táncolást felváltotta a gyermekcsoportok vezetése.

Táncházak alkalmával láttuk, hogy mennyire lenne igény arra, hogy gyerekeknek is tanítsanak valaki néptáncot. Így 2007-ben belevágtunk: elindítottuk a néptáncot gyerekeknek. Először csak két korcsoportban, 5/6 éves kortól 10 évesig. Ugyanebben az évben cserkész fiatalok Regös táborban szerzett lelkesedését felkarolva az „ifi-táncot” is elkezdtek. Pár évvel később egy negyedik korcsoportot is meghirdettünk a 3-5 éves korú gyerekek számára. 2015 őszétől pedig beindult egy 5. korcsoport is. Ugyanebben az évben saját egyesületet alapítottunk: Cifra Magyar Gyermek és Ifjúsági Táncsport Egyesület néven. Ennek kereteiben működünk tovább, immár 5 korcsoporttal, mintegy 70 gyermekkel és fiatalal. Heti rendszerességgel péntekenként találkozunk. Játsszunk és táncolunk „gyerekeinkkel” korosztályonként fél óttól este kilencig.

Tevékenységünkhöz tartozik, hogy rendszeresen tartunk gyermek és ifjúsági táncházakat is, ahová 120-130 érdeklődő, és lelkes táncos is ellátogat. Legutóbb szeptember végén szerveztünk, a következőt pedig 2017. január 28-ra tervezzük. Rendszeresen fellépünk a Frankfurter Katolikus Magyar Egyházközség karácsonyi ünnepségén. Ami azért is fontos számunkra, mert ez több magyar egyesület, szervezet, úgymint a 84. számú Lehel Vezér Cserkészcsapat, a Katolikus Magyar Egyházközség és a Cifra összefogásával, összmunkájával jön létre – mindhárom a BUOD tag-egyesülete is.

Én pedagógus vagyok (tanárnő és óvónő), táncoltunk a tánc csoportban, amit nagyon szeretünk. Amit a gyerekeknek nyújtunk, azt szakirodalomból, felvételekből, saját ötletekből, továbbképzésekből és a mintegy

20 éves pedagógiai és több mint 10 éves tánc tanítási tapasztalatból merítjük. Mindez nagyrészt összefonódik cserkész múltunkkal és jelenünkkel is. Nándi több évtizedes cserkész vezetői tapasztalatai és élményei rendkívül meghatározók a Cifra számára is. A cserkészlelkületből, eszméből, felfogásból táplálkozunk mi is a tánc csoport vezetése során is.

Mit is csinálunk?

Fő célunk a foglalkozások alkalmával a népi játékok, énekek, táncok, a magyar népi kultúra és hangszerek megismertetése és megszerettetése a gyerekekkel, fiatalokkal; a közös játék és táncolás alkalmával pozitív élményt nyújtani nekik. Úgy gondoljuk, hogy a gyökerek nagyon fontosak, fontos, hogy tudják a gyerekek, hová tartoznak ebben a kulturális és nagyon sokszínű világban. Itt élünk Németországban, természetesen alkalmazkodva annak szokásaihoz, törvényeihez, de megőrizve magyar mivoltunkat. Ha ebben egy picit tudunk segíteni a családoknak, a gyerekeknek, már megérte a lassan 10 éves munkánk a gyermektáncossal.

Különösen nagy öröm és büszkeség, hogy az ifi korosztályban 16-ra duzzadt a 14-20 éves fiatalok száma. Ezek a fiatalok már önmotivációból jönnek azért, mert jól érzik magukat a közösségben, egymással. És ebben a korban, itt Németországban sok más elfoglaltságuk mellett fontos nekik a magyar néptánc! Vannak olyan 10-12 éves táncosaink, akik 4 évesen kezdtek el járni hozzánk. Hihetetlenül jó érzés látni, hogy mennyit tanultak, fejlődtek ez alatt az idő alatt. Hiszen mindamellett, hogy élményt szeretnénk nyújtani a gyerekeknek, a néptáncot nagyon sok területen fejlesztjük a képességeiket: motorikus képességek, térérzékelés, ritmusérzés, testtartás, erőnlét, állóképesség. A közös játék és tánc során nő a gyerekek önbizalma és egymáshoz való alkalmazkodóképessége is. A tánc és mozgáson túl persze a népi játékokkal, népdalokkal anyanyelvünket is ápoljuk, szókincsünket, nyelvi tudásunkat is gazdagítjuk.

Nagyon szeretjük csinálni, amit csinálunk. Örülünk, hogy Frankfurt környékén ennyi gyerekes család él, ekkora az érdeklődés a magyar néptánc iránt, és ilyen sok szülő veszi magának a fáradságot, és hozza hétről hétre több éven keresztül is a gyermekét hozzánk.

Buzdítunk minden más egyesületet és tánc csoportot is arra, hogy foglalkozzanak a gyerekekkel, hihetetlen értékek ők, ők a jövő, az utánpótlás, kultúránk megőrzésének a kulcsa. És végül hálásak tudnak lenni a mosolygó gyermekarcok, csillogó gyermekszemek. Ha „bennünk ég az, amit lángra akarunk lobbantani másokban”, akkor sikerülni fog.

Végezetül Sík Sándor (főcserkész is volt) szavaival búcsúzunk a kedves olvasótól, és kívánunk mindenkinek Áldott Ünnepeket, és erős Hitet a további végvári munkához:

„Hiszek! A kevesek egymásba tett kezében.”

Klementné Kecskeméti Beáta
Klement Nándor

Förderverein St. Franziskus Deva e. V.

Bizonyára sokan hallottak már Bőjte Csaba ferences testvér áldozatos munkájáról Erdélyben. A Dévai Szent Ferenc Alapítvány 83 házában jelenleg is közel 2000 árva és hátrányos szociális helyzetű gyermeknek nyújtanak otthon és tanulási lehetőséget. A gyermekek így esélyt kapnak a jövőre, megtanulják, hogy hogyan működik egy család és lélekben is közelebb kerülnek Istenhez és a szülőföldjükhöz.

A németországi magyar és német közösségek Csaba testvér legrégibbi és talán legkitartóbb támogatói. Münchentől Frankfurtig, Stuttgarttól Hamburgig sokan figyelemmel kísérik a munkáját és segítenek, ahol tudnak. Legyen szó keresztszülői támogatásról, gyűjtésekről, adományokról vagy éppen Csaba testvér és gyermekei nyitott, melegsívű befogadásáról németországi látogatásai során.

Egyesületünket 2015 tavaszán éppen abból a célból hoztuk létre, hogy összefogjuk mindazokat, akik már régóta segítik az alapítványt. Tudjunk egymásról, biztassuk egymást, hogy együtt hatékonyabban segíthessük a dévai gyermekeket. Nem szeretnénk a meglevő, régi személyes kapcsolatokat átszervezni, intézményesíteni, sokkal inkább egy háttér-infrastruktúrát nyújtani, amennyiben szükség van rá. Mivel egyesületünk közhasznú (gemeinnützig), abban is tudunk segíteni, hogy az adományokról elismervényt („Spendenquittung”) állítunk ki, így azok a német adóalapból leírhatók.

Munkatársaink lelkesen segítenek a házak, családok és a németországi keresztszülők közötti kommunikációban, szervezünk jótékonyági rendezvényeket és részt veszünk ilyen rendezvényeken, népszerűsítve az alapítvány munkáját. Csaba testvérrel és a házakkal rendszeresen egyeztetünk a nagyobb léptékű beruházási feladatokról is. Ezekhez megkeressük a szponzorokat, pályázati lehetőségeket, vagy éppen műszaki segítséget nyújtunk, hogy az egyes építési munkákat korszerűen, a legnagyobb szakértelemmel és a legjobb áron végezhessék.

Az elmúlt évben szponzorjainak hála öt számjegyű összeget utalhattunk át Dévára, sikerrel támogattuk két fiatal érettségire való felkészülését, anyagilag és szakmailag is segítettük a megyesi és marosvásárhelyi otthonok fűtőkorszerűsítését, megszerveztük Csaba testvér és húsz nevelő látogatását Münchenben, illetve hozzájárultunk a dévai Örömkórus tíznapos körútjához.

Idén is komoly projekteken dolgoztunk. Találtunk szponzort egy költséges műszaki eszközre, amely lehetővé teszi események, szentmisék élő közvetítését az Interneten. Ezáltal együtt imádkozhat, örülhet, vagy éppen tanulhat valamennyi otthon gyermeke és sok százezren követhetik Magyarországtól Amerikáig Csaba testvér üzenetét. Megkezdjük a székelyhídi nyári táborhely átépítési koncepciójának előkészítését, illetve a petrozsényi otthon komplett fűtőkorszerűsítésének tervezését.

Bár már több nagy projektet támogattunk, mégis leginkább azokra a lelkes segítőkre vagyunk büszkéek, akik hozzájárultak, hogy több száz gyermekkel jusson el karácsonykor és húsvétkor a keresztszülőkhöz, német nyelvre fordítva, vagy akik évről évre közel 800 karácsonyi ajándécsomagot személyesen szállítanak a gyermekekhez. Ez a csöndes és szorgos lelkesedés mindannyiunknak erőt és hitet ad a munkánkhoz.

Megtisztelve érezzük magunkat, hogy a BUOD is felvett bennünket a tagjai közé és reméljük, hogy ezen a egyszerű hálózaton keresztül még többen megismerhetik Csaba testvér munkáját és még több németországi magyarhoz és némethez hozhatjuk közelebb a dévai gyermekek hálás mosolyát.

Egyesületünkről többet is olvashat a www.devakinder.de honlapon – vagy keressen meg bennünket telefonon (08106/6183).

Minden BUOD tagnak Istentől megáldott, békés karácsonyi ünnepet és boldog új évet kívánunk!

Duszin Ádám

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

H
A
G
E
N
I
E
K

D
Ü
S
S
E
L
D
O
R
F
B
A
N

Ha Észak-Rajna-Vesztfáliában magyar rendezvényt szervezünk, szinte biztosak lehetünk benne, hogy a hageni közösség valamilyen formában képviselteti magát. Így történt ez a múltán sokat emlegetett II. Magyar Napokon Düsseldorfban, ahol a Vadrózsa Táncegyüttes tagjai értékes programokkal gazdagították a műsort. Színvonalas előadásukban megtalálhatóak voltak rábaközi, sóvidéki, szatmári, mezősegi táncok, valamint egy, a királyi kort idéző palotás koreográfia. A fellépők az adott tájegység jellemző viseletét öltötték magukra, így a közönség ízelítőt kaphatott a nagy Magyarország öltözekeinek sokszínűségéből is.

Ugyancsak bemutatkozott a hageni dalkör, melynek programjába a fesztivál résztvevői is bekapcsolódhattak. Az élő zenés éneklésben a jókedvű nóták mellett méltóképp megemlékeztünk az idén 60 éves forradalom eseményeiről is. Ehhez kapcsolódó szövegek és dalok is elhangoztak, illetve egy-egy résztvevő is megosztotta velünk emlékeit.

A legkisebbek és szüleik számára Münnich-Ákontz Ildikó, a táncegyüttes vezetője gyermek-foglalkozást tartott, ahol a kicsik mellett szüleik is új játékokat, dalokat tanulhattak, melyek otthon is a közös játék változatos elemei lehetnek. A nagybacsákkal jómagam foglalkoztam, a Kőrösi Csoma Sándor-program hageni ösztöndíjasaként vettem részt a rendezvényen. A négynapos fesztivál alatt naponta több alkalommal élő zenés táncitanítást vezettem, ahol egyebek mellett leginkább a dunántúli táncokkal ismerkedhettek meg a vállalkozó szellemű fiatalok és idősebbek.

Németh Ágnes

sósvidéki

palotás

WWW.VADROZSA.DE

szatmári

HAMBURG – „MAGYARORSZÁG KIKÖTŐJE”

A Hanza-város Hamburg immár hagyományosan május első hétvégéjén fesztivált rendez, ünnepli kikötője születésnapját, idén a 827-iket. Évről évre más ország kap lehetőséget a bemutatkozásra. Idén Magyarországot választották partnerországnak. Ebben jelentős szerepe volt Eva-Maria Greve tiszteletbeli konzulaszszonyunknak, valamint Michael Wendt úrnak, a főszervezőnek, mindketten jól ismerik és szeretik Magyarországot. Köszönet érte.

A sajtó a fesztivál kapcsán sokat foglalkozott Magyarországgal, Hamburgban élő magyarokkal és szervezeteikkel, intézményeikkel – ellentétben az otthoni sajtóval. Egy ilyen nagyszabású esemény, melyre 1,6-1,8 millió látogató érkezik a világ minden tájáról, s ezen partnerországnak lenni nem kis megtiszteltetés, nagyobb otthoni sajtóvisszhangot érdemelne. Magyarországi ismerőseimnél érdeklődtem – sajnos, nem is hallottak róla.

A fesztiválhoz kapcsolódóan a Hamburgi Ipar- és Kereskedelmi Kamara „Piacok és innovációk” címmel gazdasági fórumnak adott helyet, s volt társszervezője a Berlini Magyar Nagykövetséggel, a Tiszteletbeli Konzulátussal, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarával, valamint a Német Gazdaság Kelet-Európa Egyesületével karöltve. Az előadók beszámoltak a magyar gazdaság helyzetéről, perspektíváiról, már működő és még kiépítésre váró együttműködésekéről a légi és gyógyászati technika területéről, valamint a közép vállalkozók támogatási lehetőségeiről.

A fesztivál idén 3 nap helyett a csütörtöki munkaszüneti napnak köszönhetően – egyházi ünnep, s egyúttal az apák napja is – négy napos lett. Az addig esős, hideg nyár a csodával határos módon gyönyörű meleg, napos idővel ajándékozott meg minket.

A megnyitó ökumenikus istentisztelettel kezdődött. Kilenc lelkipásztor, köztük norvég, dán, finn, angol, anyanyelvükön szóltak híveikhez. Meghatottan hallgattuk Menkéné Pintér Magdolnát, az Észak-Németországi Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat tisztelt és szeretett lelkipásztorát magyarul. Amikor felcsendült Himnuszunk, bizony, több szem nem maradt szárazon.

Nagy élmény a hajók megnyitó bevonulási parádéja. „Alexander von Humboldt”, „Kruzenstern”, „Mir”, hogy csak néhányat említsek a nagyok közül. Impozáns látvány a hatalmas luxushajók, „Aida Prima” és társai kikötői manővereit nézni a partról. Végig zajlik az élet vízen és szárazon, színpadok, koncertek, tűzijáték, szórakozás, kulturális és kulináris élvezetek minden mennyiségben.

Az Elba Filharmóniával szomszédos területen – az épület nemcsak

különleges formájával, hanem az eredetileg tervezett építési költségek megsokszorozódásával, valamint az átadás többszörös elhalasztásával is hírnevet szerzett magának – kap helyet az aktuális partnerország. Tavaly Hollandia, jövőre Franciaország, s idén: „Magyarország, meglepően más” mottó alatt szakított a még mindig sokak fejében élő csak „paprika és Piroska” kliséjével.

Naponta 11 és 19 óra között változatos programok szórakoztatták a nagyszínpadról a teret megtöltő közönséget. A siker nem vitatott, erről meggyőződhetünk a visszajelzésekből: a Budapest Klezmer Band, táncrea penderítve számos jelenlevőt, az ifjúsági Rajkó Zenekar elbűvölő tagjai, virtuozitásuk, Bánhegyi Adrienn fantasztikus, világbajnoki címét bebizonyító ugrókötel-akrobatikája, tűztánc, ope-rettduó (hogy azért Piroska és a paprika, a magyar temperamentum jelképei se maradjanak ki) – büszkének lehetünk rájuk.

A kiállítók kézműves termékeikkel, a kulináris élvezetek „felelősei”, szürkemarha-, mangalica- és szarvaskolbász, kacsamáj, vecsési savanyúság, sajtok, minőségi borok és az erdélyi kürtöskalács, mely finom illatával csábított, s az illat az íz előfutára volt, szintén a siker pilléreit képezték.

Messziről látható volt, különösen este, változó színű megvilágításban a BUDAPEST felirat – egy fiatal magyar designer-csoport, a Hello Wood alkotása. Előzőleg

Budapesten a Hősök terén állították fel a betűket.

A fősátorban Budapest, Hévíz, Észak-Magyarország, Nyíregyháza, a Budapesti Fogklinika, a Turizmus Zrt., a hamburgi Pannonia Utazási Iroda, valamint a Hamburgi Magyarok Egyesülete képviselői fogadták az érdeklődőket. A sátor közepén egy óriási bűvös kocka állt, egyfolytában körülveve próbálkozókkal, akik lelkesen tekerték a kis kockákat, végül feladták, majd megcsodálták a kockát pillanatok alatt a megfelelő oldalaira állító fiatalembert.

A Turizmus Zrt., az esemény főszervezője – személy szerint Mezősi Csilla Berlinből és Bócsi Andrea Budapestről – több hónapi előkészítő munkája nélkül nem valósulhatott volna meg, hogy Magyarország ilyen szépen bemutatkozhatson.

Jelen volt Jakab István, a magyar Parlament alelnöke, aki tavaly a Hamburgi Magyarok Egyesületének meghívására Hamburgban járt és hivatalosan is bejelentette, hogy Magyarország lesz a 2016-os kikötő-születésnap partnerországa. Eredményes tárgyalásokat folytatott. A kapcsolatok a Hanza-várossal nagy jelentőségűek számunkra – hiszen Magyarország kikötője Hamburg.

Friedrich Iregy Annamária

A Kőrösi Csoma Sándor-program 2016-2017. évi ösztöndíjasai és mentoraik

ösztöndíjas	mentor	egyesület
Dúcz Erzsébet	Szántó-Konthur Krisztina	Brunszvik Teréz Társaság Berlin
Godor Nikolett	Szilágyi Szabolcs	Hannoveri Magyar Egyesület
Borsi Péter	Menkéné Pintér Magolna	Hannoveri Magyar Egyesület
Németh Ágnes	Münnich-Ákontz Ildikó	Vadrózsa Néptáncgyűttes Hagen
Karakas Zoltán	ifj. Klement Kornél	Lehel Vezér cserkészcsapat Frankfurt
Szabó Janka	Tamás Péter	Erdélyi Világszövetség Stuttgart
Hortobágyi Ivett	Kemény József	Csöbörccsök Néptáncgyűttes Stuttgart
Tóth Pál Zoltán	Pereszlényi Erika	Magyar Kultúregyesület Nürnberg
Gordos Katalin	Lengyel Zsolt	Müncheni Magyar Intézet Regensburg
Patai Borbála	Ravasz Ákos	BUOD München
Munkácsi Katalin Fruzsina	Szilágyi Zoltán	Kastli Gimnázium Alumni, München, Frankfurt

NYEOMSZSZ bemutatkozás a 2016-os Tusványoson

Miután 2015-ben saját kezdeményezésre még csak megfigyelőként sikerült a NYEOMSZSZ/BUOD két képviselőjének részt vennie a tusványosi rendezvényen, az idén már hivatalosan is meghívott vendég- és előadóként jelentünk meg a 27. Tuszánfdűdői Nyári Szabadegyetemen (július 19–23.).

A NYEOMSZSZ (Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége) küldöttsége a következő négy személyből állt: Klement Kornél és Szilágyi Szabolcs Németországból, Kovásznay Ádám Svédországból és Dabizs Mercédesz Franciaországból.

Potápi Árpád államtitkár a nagy előadású táborban külön köszöntötte a NYEOMSZSZ küldöttségét, amikor kerekasztal-beszélgetésre került sor a határon túli magyar pártok vezetőivel, képviselőivel. Egyúttal feltette a költőinek számító kérdést, hogy miért nem vonták be a szervezők a nyugati magyarságot már 25 évvel ezelőtt. Lehetett volna, valószínűleg hasznos is lett volna, de az idő bizonyára csak most érett meg mindkét oldalról.

Napközben a szabadegyetem öt napján 23 helyszínen összesen 244 műsor zajlott, részben párhuzamosan; a tábor vezérgondolata: „Itthon voltunk, vagyunk, leszünk Európában!” Igényes előadásokat és beszélgetéseket hallhattak a résztvevők, mint pl. a mezőgazdaság, kis- és közepes vállalatok fejlesztéséről, az önkormányzatok helyzetéről Székelyföldön, kisebbség- és jogvédelemről a Kárpát-medencében vagy a közmédia lehetőségeiről. Este számos koncert szórakoztatta a közönséget, mint pl. Ákos, Rúza Magdi, Quimby. Első alkalommal táncházak és népzenei előadók is szerepeltek a programon, mint pl. a Szászcsávási banda, ill. Pál István „Szalonna és zenekara”.

Külhoni Magyarságért Díjat kapott a Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ)

Augusztus 20-án a NYEOMSZSZ-t, vagyis a Nyugat Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségét Magyarország miniszterelnöke Külhoni Magyarságért díjjal tüntette ki, amelyet Budapesti Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár adott át a Magyarországi Házában.

A kitüntetést a szervezet elnöke, a Bécsben élő Deák Ernő vette át, aki nemcsak a nyugat-európai magyar diaszpóráért tett sokat, hanem a felvidéki magyarok ügyét is több évtizede folyamatosan segíti.

A NYEOMSZSZ részéről jelen voltak még: Bihari Szabolcs (Svédország) és Klement Kornél (Németország) alelnökök, valamint Urban Ákos (Hollandia) elnökségi tag és Dabizs Mercédesz (Franciaország).

(Fotó: Gecse Géza/Felvidék.ma)

A NYEOMSZSZ küldöttsége a nemzetpolitikai államtitkárság sátrában tartotta pénteken délután 1,5 órás előadását, melyben bemutatta a nyugat-európai, és különös hangsúllyal a németországi, svédországi és franciaországi magyar szervezeteket és az általuk teremtet és fenntartott magyar életet (lásd kép).

A tábori résztvevők létszáma az idén is messze meghaladta a 10.000 főt. Minden korosztályból és a Kárpát-medence minden részéből jöttek szép számmal. Így igazi szellemi seregszemlének tekinthető a Tusványosi Nyári Szabadegyetem. A Nyugat-Európában élő magyarok figyelmébe ajánljuk!

Bővebb tájékoztatás ezeken a kapcsolatokon található:
<http://www.tusvanyos.ro/>, <https://www.facebook.com/tusvanyos>.

Igényfelmérés egy németországi magyar gimnázium létrehozásáról

1958 és 2006 között a bajorországi Kastlban működött a Németországi Magyar Gimnázium, melyben a nyugati diaszpórában élő magyarság (a világ öt kontinenséről) taníttatta gyermekeit, akik nemzedékeken át szívták magukba a magyarság értékeit. Itt a diákok olyan végzettséget szerezhettek, mellyel a világ legtöbb egyetemére azonnal felvételt nyertek. Bár manapság a külföldön élő magyarok nem ütköznek korlátokba, ha Magyarországon szeretnék gyermekeiket taníttatni, mégis sokakban felmerült, hogy az őr, amit ez az iskola maga után hagyott, pótolni lehetne. Ezt a kezdeményezést az elmúlt években ugrásszerűen megnőtt magyar kivándorlók száma is legitimálja. A pár évre tervezett külföldi tartózkodás után ennek a két tannyelvű iskolának köszönhetően később, a Magyarországra költözést követően sem éri a gyerekeket az iskolában hátrány, mivel a magyarsághoz kapcsolódó tantárgyak (nyelvtan, irodalom, történelem etc.) alapillérei lennének ennek a Németországban alapítandó intézménynek. Így az iskola híd lenne a hazatéréshez. Ha azonban a Magyarországra való (vissza)költözés nem merül fel, akkor is a diákok javára válna egy ilyen intézményben eltöltött minden év, hiszen ezek csak erősítik, kiteljesítik őket magyarságukban. A Burg-Kastl ALUMNI elnöksége egy igényfelmérő kérdőívet állított össze az ötlet gondolati síkon való kikristályosításához. Ezt a felmérést minél több, a világ minden táján élő magyar szervezethez, egyénhez szeretnénk eljuttatni. Ezért kérjük Önt, töltsse ki és továbbítsa ismeretségi körében az alábbi kérdőívet! Ennek kitöltése legfeljebb 5 percet vesz igénybe.

A kérdőívet ide kattintva érheti el:

<http://online-kerdoiv.com/index/view/hash/1c894559d2cffd836bd4d3d7e3167b6f>

Szilágyi Zoltán, Munkácsy Katalin Fruzsina

Magyarságismereti Tanításmódszertani folyóirat szórványban élőknek

A Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének negyedévenkénti online-lapja

www.nyeomszsz.org/orszavak

BUOD INFO

a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
 Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
 Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

